

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านจลอง

(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๕)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๐)

โรงเรียนบ้านจลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา

โรงเรียนบ้านฉลอง

(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

โรงเรียนบ้านฉลอง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)

โรงเรียนบ้านฉลอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐) เป็นแกนหลักเพื่อกำหนดการจัดทำโครงสร้างและสาระหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ซึ่งในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาครั้งนี้ เป็นการสร้างหลักสูตรที่อาศัยการมีส่วนร่วมของ นักเรียน คณะครู ผู้ปกครองและชุมชน ทั้งนี้เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๓๐/๒๕๖๑ เรื่องให้เปลี่ยนมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และมีความทันสมัย มุ่งผลประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นสำคัญ และเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ นี้ทางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้ร่วมกันจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านฉลอง พุทธศักราช ๒๕๖๔ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐) เพื่อเป็นกรอบทิศทางการนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพความสามารถในการปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในสังคมไทยและสังคมโลกต่อไป ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนที่ได้ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสมตามบริบทต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียนบ้านฉลอง ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ลงชื่อ

(นางสาวโฉมศรี ศรีสุวรรณ)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ลงชื่อ

(นายต่อตระกูล พรมนุ่น)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านฉลอง

ประกาศโรงเรียนบ้านฉลอง
เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรโรงเรียนบ้านฉลอง พุทธศักราช ๒๕๖๔
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
(ฉบับปรับปรุงแก้ไขครั้งที่ ๓ พุทธศักราช ๒๕๖๔)

.....

ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ. ๒๙๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ให้โรงเรียนทั่วไปเริ่มใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๕ โรงเรียนบ้านฉลอง ได้จัดทำหลักสูตรโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ – ๖ พุทธศักราช ๒๕๖๑ (ปรับปรุงครั้งที่ ๓ พุทธศักราช ๒๕๖๔) เสร็จเรียบร้อยแล้ว

อนึ่ง หากมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติมในระหว่างการใช้ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและงานวิชาการของโรงเรียนดำเนินการเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายปรีชา นาคดำ)
 ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นายต่อตระกูล พรหมนุ่น)
 ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านฉลอง

สารบัญ

หน้า

คำนำ	
ประกาศโรงเรียนบ้านฉลอง	
สารบัญ	
ความนำ	๑
วิสัยทัศน์	๑
เป้าประสงค์หลักสูตร	๑
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	๒
ทำไมต้องเรียนภาษาไทย	๒
เรียนรู้อะไรในภาษาไทย	๒
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	๓
คุณภาพผู้เรียน	๓
โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา	๕
โครงสร้างหลักสูตรระดับชั้น	๖
ตัวชี้วัดชั้นปี/ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑๒
สาระที่ ๑ การอ่าน	๑๓
สาระที่ ๒ การเขียน	๒๒
สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด	๒๕
สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย	๓๐
สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม	๓๔
คำอธิบายรายวิชา	๓๘
โครงสร้างรายวิชา	๔๔
แนวการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	๖๙
อริธานศัพท์	๗๗
ภาคผนวก	๘๕

ส่วนที่ ๑ ความนำ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นแผนหรือแนวทาง หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านฉลอง ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพที่สุจริต ตลอดจนการรู้จักอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น โดยมุ่งหวังให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา อีกทั้งมีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและมีคุณภาพไ้มาตรฐานสากลเพื่อการแข่งขันในยุคปัจจุบัน ดังนั้นหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ จึงประกอบด้วยสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง สาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น และสาระสำคัญที่โรงเรียนพัฒนาเพิ่มเติม จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นรายปีในระดับประถมศึกษา และกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียนบ้านฉลอง ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

วิสัยทัศน์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากลและเป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้คู่คุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเป็นผู้นำของสังคมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในหลวงรัชกาลที่ ๑๐ ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาในการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ดังนั้น หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) จึงจัดทำโครงสร้างหลักสูตรเวลาเรียนและรายวิชาเพิ่มเติม ออกเป็น ๒ โครงสร้าง เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนตามความถนัดและความสนใจ จากผู้เรียน ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มส่งเสริม (MEST) และกลุ่มพัฒนา (ห้องเรียนทั่วไป)

เป้าประสงค์หลักสูตร (Corporate objective)

๑. เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีการพัฒนาตามศักยภาพ มีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในหลวงรัชกาลที่ ๑๐ มาเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต เป็นผู้นำที่ดีของสังคมและมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารอย่างหลากหลาย ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen)
๒. เพื่อให้สถานศึกษามีระบบการบริหารและจัดการศึกษาด้วยระบบคุณภาพ (Quality System Management) เพื่อรองรับการกระจายอำนาจอย่างทั่วถึง
๓. เพื่อให้บุคลากรทุกคนมีทักษะวิชาชีพในการพัฒนาการเรียนการสอนและใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัยยกระดับการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล (World Class Standard)
๔. เพื่อให้การใช้งบประมาณและทรัพยากรของทุกหน่วยงานเป็นไปตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

วิสัยทัศน์โรงเรียน

องค์กรคุณภาพ สร้างศักยภาพผู้เรียน มุ่งเน้นนวัตกรรม สู่สังคมอนาคตที่ยั่งยืน ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

คำขวัญโรงเรียน

เชิดชูคุณธรรม สำคัญความรู้ มุ่งสู่ความเป็นหนึ่ง

พันธกิจโรงเรียน

๑. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์
๒. พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะทางด้านวิชาการ ทักษะวิชาชีพ และสมรรถนะสำคัญตามเกณฑ์มาตรฐานสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
๓. พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรม
๔. พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีสุขภาพร่างกาย สุขภาพจิต สุขนิสัยที่ดี มีทักษะพื้นฐานทางด้านกีฬา ศิลปะและดนตรี
๕. จัดกระบวนการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
๖. ส่งเสริม สนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ในกระบวนการเรียนการสอน สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑
๗. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น
๘. จัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมโดยยึดหลักธรรมาภิบาล
๙. พัฒนาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

วัตถุประสงค์โรงเรียน

๑. เพื่อให้เด็กวัย ๔ – ๖ ปี ได้รับการเตรียมความพร้อม และมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สัง และสติปัญญา รวมทั้งมีความพร้อมในการศึกษาต่อระดับชั้นที่สูงขึ้น
๒. เพื่อให้เด็กที่มีอายุย่างเข้าเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับทุกคนในเขตพื้นที่บริการ ได้รับการศึกษา จนจบชั้นประถมศึกษาอย่างมีคุณภาพ และมีพัฒนาการทั้งด้าน ความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ รวมถึงสอดคล้องกับบริบทและความต้องการของท้องถิ่น
๓. เพื่อให้นักเรียนมีคุณธรรมและจริยธรรม
๔. เพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีมาตรฐานทางวิชาชีพ
๕. เพื่อให้โรงเรียนบริหารงานตามภารกิจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตาม มาตรฐานที่กำหนด
๖. เพื่อให้องค์กรภาครัฐ องค์กรเอกชน ชุมชน ผู้ปกครอง ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

กลยุทธ์โรงเรียนบ้านฉลอง

- กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
- กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพครู
- กลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนานวัตกรรม
- กลยุทธ์ที่ ๕ การพัฒนาสู่ความเป็นสากล

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ปฐมวัย

๑. เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกายแข็งแรงมีสุขนิสัยที่ดีและดูแลปลอดภัยของตนเองได้
๒. เด็กมีพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจควบคุมและแสดงออกทางอารมณ์ได้
๓. เด็กมีพัฒนาการด้านสังคมช่วยเหลือตนเองและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
๔. เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญาสื่อสารได้มีทักษะการคิดพื้นฐานและแสวงหาความรู้ได้

ขั้นพื้นฐาน

๑. ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน การเขียน การสื่อสารและการคิดคำนวณ
๒. ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ อภิปรายแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและแก้ปัญหา
๓. ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม
๔. ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๕. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา
๖. ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ
๗. ผู้เรียนมีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด

๘. มีความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทย
๙. ผู้เรียนยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย
๑๐. ผู้เรียนมีสุขภาวะทางร่างกาย และจิตสังคม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพครู

ปฐมวัย

๑. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีมาตรฐานทางวิชาชีพ
๒. ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ในกระบวนการเรียนการสอน สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑
๓. ครูจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลเด็กศักยภาพ
๔. ครูสร้างโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เล่น และปฏิบัติอย่างมีความสุข
๕. ครูจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวัย
๖. ครูประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพจริงและนำผลการประเมินพัฒนาการเด็กไปปรับปรุงจัดประสบการณ์และพัฒนาเด็ก

ขั้นพื้นฐาน

๑. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีมาตรฐานวิชาชีพ
๒. ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ในกระบวนการเรียนการสอน สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑
๓. ครูจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้
๔. ครูใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้
๕. ครูมีการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก
๖. ครูตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบและนำผลมาพัฒนาผู้เรียน
๗. ครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ

ปฐมวัย

๑. มีหลักสูตรครอบคลุมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้านสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น
๒. จัดครูให้เพียงพอกับชั้นเรียน
๓. ส่งเสริมให้ครูมีความเชี่ยวชาญ
๔. จัดสภาพแวดล้อมและสื่อเพื่อการเรียนรู้อย่างปลอดภัยและเพียงพอ
๕. ให้บริการสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัดประสบการณ์
๖. มีระบบบริหารคุณภาพที่เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

ขั้นพื้นฐาน

๑. มีเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจที่สถานศึกษากำหนดชัดเจน
๒. มีระบบบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษา
๓. ดำเนินงานพัฒนางานวิชาการที่เน้นคุณภาพผู้เรียนรอบด้านตามหลักสูตรสถานศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมาย
๔. พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ
๕. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
๖. จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนานวัตกรรม

๑. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสามารถใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตทั้งภายในและต่างประเทศ
๒. ส่งเสริมให้ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา สื่อสารและใช้ภาษาต่างประเทศ
๓. ส่งเสริมให้ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาสู่ความเป็นสากล

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๒) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
๒. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
๓. **ความสามารถในการแก้ปัญหา** เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม
๔. **ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต** เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยี
ด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ใน
ด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง
เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์
เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

พระบรมราโชบายด้านการศึกษาในหลวงรัชกาลที่ ๑๐

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียนตามพระบรมราโชบายด้าน
การศึกษาในหลวงรัชกาลที่ ๑๐ ดังนี้

๑. มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง
ต้องมีความรู้ความเข้าใจต่อชาติบ้านเมือง ยึดมั่นในศาสนา มั่นคงในสถาบัน
พระมหากษัตริย์ และมีความเอื้ออาทรต่อครอบครัวและชุมชนของตน
๒. มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม
ให้รู้จักแยกแยะสิ่งที่ดี – ถูก สิ่งชั่ว – ตี เพื่อปฏิบัติแต่สิ่งที่ดี ชอบ ปฏิเสธสิ่งที่ไม่ดี สิ่ง
ที่ชั่ว เพื่อสร้างคนดีให้แกบ้านเมือง
๓. มีงานทำ มีอาชีพ
ต้องรักงาน สู้งาน ทำงานจนสำเร็จ อบรมให้เรียนรู้การทำงาน ให้สามารถเลี้ยงตัว
และเลี้ยงครอบครัวได้
๔. เป็นพลเมืองดี
การเป็นพลเมืองดีเป็นหน้าที่ของทุกคน ส่งเสริมให้ทุกคนมีโอกาสทำหน้าที่พลเมืองดี
การเป็นพลเมืองดีหมายถึงการมีน้ำใจ มีความเอื้ออาทร ต้องทำงานอาสาสมัคร งาน
บำเพ็ญประโยชน์ “เห็นอะไรที่จะทำเพื่อบ้านเมืองได้ก็ควรทำ”

ส่วนที่ ๒

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถานศึกษามีแนวปฏิบัติ ดังนี้

ระดับการศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ จัดการศึกษา ดังนี้

- ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษามาคับังคับมุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้จัดเวลาเรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยจัดให้เหมาะสมตามบริบท จุดเน้นของโรงเรียน และสภาพของผู้เรียน ดังนี้

- ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖) จัดเวลาเรียนเป็นรายปี รายวิชาพื้นฐาน ๘๔๐ ชั่วโมง / ปี รายวิชาเพิ่มเติม ๒๔๐ ชั่วโมง / ปี และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ๑๒๐ ชั่วโมง / ปี

โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๔) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ประกอบด้วยโครงสร้างเวลาเรียนและโครงสร้างหลักสูตรชั้นปีดังนี้

๑. โครงสร้างเวลาเรียน เป็นโครงสร้างที่แสดงรายละเอียดในภาพรวม เวลาเรียนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระ ที่เป็นเวลาเรียนพื้นฐาน เวลาเรียนรายวิชาเพิ่มเติม และเวลาในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำแนกแต่กลุ่มผู้เรียน แต่ละชั้นปี ในระดับประถมศึกษา ดังนี้

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง
โครงสร้างเวลาเรียน กลุ่มส่งเสริม MEST ระดับประถมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี/สัปดาห์)					
	ระดับประถมศึกษา					
รายวิชาพื้นฐาน	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
คณิตศาสตร์	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
วิทยาศาสตร์	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
ประวัติศาสตร์	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
ศิลปะ	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
ภาษาต่างประเทศ	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐
รายวิชาเพิ่มเติม						
เสริมทักษะคณิตศาสตร์	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
เสริมทักษะวิทยาศาสตร์	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
วิทยาการคำนวณ	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
หน้าที่พลเมือง	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
รวมเวลาเรียน (เพิ่มเติม)	๒๔๐	๒๔๐	๒๔๐	๒๔๐	๒๔๐	๒๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
- กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
- ชุมนุม	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
รวมเวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	๑,๒๐๐ ชั่วโมง / ปี					

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านฉลอง
โครงสร้างเวลาเรียน กลุ่มพัฒนา ระดับประถมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี/สัปดาห์)					
	ระดับประถมศึกษา					
รายวิชาพื้นฐาน	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
คณิตศาสตร์	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
วิทยาศาสตร์	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
ประวัติศาสตร์	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
ศิลปะ	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
ภาษาต่างประเทศ	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐
รายวิชาเพิ่มเติม						
ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
เสริมทักษะคณิตศาสตร์	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
วิทยาการคำนวณ	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
หน้าที่พลเมือง	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
รวมเวลาเรียน (เพิ่มเติม)	๒๔๐	๒๔๐	๒๔๐	๒๔๐	๒๔๐	๒๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
- กิจกรรมลูกเสือ - เนตรนารี	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
- ชุมนุม	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
รวมเวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	๑,๒๐๐ ชั่วโมง / ปี					

๒. โครงสร้างหลักสูตรชั้นปี เป็นโครงสร้างที่แสดงรายละเอียดเวลาเรียนของรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาเพิ่มเติม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำแนกแต่ละกลุ่มผู้เรียน แต่ละชั้นปี ดังนี้

โครงสร้างหลักสูตร
กลุ่มส่งเสริม
MEST

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มส่งเสริม MEST ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๑๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๑๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๑๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๑๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๑๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๑๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๑๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๑๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
อ๑๑๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ค ๑๑๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๑	๘๐
ว ๑๑๒๐๒	เสริมทักษะวิทยาศาสตร์ ๑	๘๐
ว ๑๑๒๐๑	วิทยาการคำนวณ ๑	๔๐
ส ๑๑๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๑		๑๐

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มส่งเสริม MEST ระดับประถมศึกษาปีที่ ๒
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๒๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๒๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๒๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๒๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๒๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๒๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๒๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๒๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
อ๑๒๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ค ๑๒๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๒	๘๐
ว ๑๒๒๐๒	เสริมทักษะวิทยาศาสตร์ ๒	๘๐
ว ๑๒๒๐๑	วิทยาการคำนวณ ๒	๘๐
ส ๑๒๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๒		๑๐

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มส่งเสริม MEST ระดับประถมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๓๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๓๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๓๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๓๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๓๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๓๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๓๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๓๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
อ๑๓๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ค ๑๓๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๓	๘๐
ว ๑๓๒๐๒	เสริมทักษะวิทยาศาสตร์ ๓	๘๐
ว ๑๓๒๐๑	วิทยาการคำนวณ ๓	๘๐
ส ๑๓๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๓		๑๐

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มส่งเสริม MEST ระดับประถมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๔๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๔๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๔๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๔๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๔๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๔๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๔๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๔๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
อ๑๔๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ค ๑๔๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๔	๘๐
ว ๑๔๒๐๒	เสริมทักษะวิทยาศาสตร์ ๔	๘๐
ว ๑๔๒๐๑	วิทยาการคำนวณ ๔	๘๐
ส ๑๔๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๔		๑๐

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มส่งเสริม MEST ระดับประถมศึกษาปีที่ ๕
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๕๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๕๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๕๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๕๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๕๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๕๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๕๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๕๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
อ๑๕๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ค ๑๕๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๕	๘๐
ว ๑๕๒๐๒	เสริมทักษะวิทยาศาสตร์ ๕	๘๐
ว ๑๕๒๐๑	วิทยาการคำนวณ ๕	๘๐
ส ๑๕๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๕		๑๐

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มส่งเสริม MEST ระดับประถมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๖๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๖๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๖๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๖๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๖๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๖๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๖๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๖๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
ย๑๖๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ค ๑๖๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๖	๘๐
ว ๑๖๒๐๒	เสริมทักษะวิทยาศาสตร์ ๖	๘๐
ว ๑๖๒๐๑	วิทยาการคำนวณ ๖	๘๐
ส ๑๖๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๖		๑๐

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มพัฒนา (ห้องเรียนทั่วไป)

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มพัฒนา (ห้องเรียนทั่วไป) ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๑๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๑๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๑๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๑๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๑๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๑๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๑๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๑๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
ย๑๑๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ท๑๑๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	๘๐
ค๑๑๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๑	๘๐
ว๑๑๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๔๐
ส๑๑๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๑		๑๐

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มพัฒนา(ห้องเรียนทั่วไป) ระดับประถมศึกษาปีที่ ๒
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๒๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๒๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๒๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๒๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๒๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๒๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๒๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๒๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
อ๑๒๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ท๑๒๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	๘๐
ค๑๒๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๒	๘๐
ว๑๒๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๔๐
ส๑๒๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๒		๑๐

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มส่งเสริม MEST ระดับประถมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๓๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๓๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๓๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๓๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๓๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๓๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๓๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๓๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
อ๑๓๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ท๑๓๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	๘๐
ค๑๓๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๓	๘๐
ว๑๓๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๔๐
ส๑๓๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๓		๑๐

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มพัฒนา (ห้องเรียนทั่วไป) ระดับประถมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๔๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๔๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๔๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๔๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๔๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๔๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๔๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๔๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
อ๑๔๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ท๑๔๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	๘๐
ค๑๔๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๔	๘๐
ว๑๔๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๔๐
ส๑๔๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๔		๑๐

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มพัฒนา (ห้องเรียนทั่วไป) ระดับประถมศึกษาปีที่ ๕
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๕๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๕๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๕๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๕๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๕๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๕๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๕๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๕๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
อ๑๕๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ท๑๕๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	๘๐
ค๑๕๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๕	๘๐
ว๑๕๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๔๐
ส๑๕๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๕		๑๐

โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มพัฒนา (ห้องเรียนทั่วไป) ระดับประถมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนบ้านฉลอง

รหัส	กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน (ช.ม. / ปี)
รายวิชาพื้นฐาน		(๘๔๐)
ท๑๖๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐
ค๑๖๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐
ว๑๖๑๐๑	วิทยาศาสตร์	๑๒๐
ส๑๖๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐
ส๑๖๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐
พ๑๖๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐
ศ๑๖๑๐๑	ศิลปะ	๔๐
ง๑๖๑๐๑	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	๔๐
ย๑๖๑๐๑	ภาษาอังกฤษ	๑๒๐
รายวิชาเพิ่มเติม		๒๔๐
ท๑๖๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	๘๐
ค๑๖๒๐๑	เสริมทักษะคณิตศาสตร์ ๖	๘๐
ว๑๖๒๐๑	วิทยาการคำนวณ	๔๐
ส๑๖๒๐๑	หน้าที่พลเมือง	๔๐
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		(๑๒๐)
กิจกรรมแนะแนว		๔๐
กิจกรรมนักเรียน		
- กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี		๓๐
- ชุมนุม		๔๐
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ๖		๑๐

ส่วนที่ ๓
คำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างหลักสูตร
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่า ควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสาน ให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

- **การอ่าน** การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไป ปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

- **การเขียน** การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของ การเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์ วิจัย และเขียนเชิงสร้างสรรค์

- **การฟัง การดู และการพูด** การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่ เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

- **หลักการใช้ภาษาไทย** ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศใน ภาษาไทย

- **วรรณคดีและวรรณกรรม** วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลง พื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษ ที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

รายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๑๑๐๑	ภาษาไทย ๑	จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง
ท ๑๒๑๐๑	ภาษาไทย ๒	จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง
ท ๑๓๑๐๑	ภาษาไทย ๓	จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง
ท ๑๔๑๐๑	ภาษาไทย ๔	จำนวน ๑๖๐ ชั่วโมง
ท ๑๕๑๐๑	ภาษาไทย ๕	จำนวน ๑๖๐ ชั่วโมง
ท ๑๖๑๐๑	ภาษาไทย ๖	จำนวน ๑๖๐ ชั่วโมง

รายวิชาเพิ่มเติม (สำหรับห้องเรียนกลุ่มพัฒนา (ห้องทั่วไป))

ท ๑๑๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	จำนวน ๘๐ ชั่วโมง
ท ๑๒๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	จำนวน ๘๐ ชั่วโมง
ท ๑๓๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	จำนวน ๘๐ ชั่วโมง
ท ๑๔๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	จำนวน ๘๐ ชั่วโมง
ท ๑๕๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	จำนวน ๘๐ ชั่วโมง
ท ๑๖๒๐๑	ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน	จำนวน ๘๐ ชั่วโมง

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

● อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร่ายกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้

เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

- มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

- เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น รู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

- สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำความแตกต่างของคำและพยางค์หน้าที่ของคำ ในประโยคมีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำแต่งประโยคง่ายแต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญและเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

- เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่นท้องถิ่นท้องจำบทยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจ คำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

- มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

- พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พูดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

- สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยคและคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี ๑๑

- เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทยานตามที่กำหนดได้

ตัวชี้วัดรายวิชาพื้นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วิชาภาษาไทย

ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลางและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๑	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ ๒. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์	- ฝึกอ่านชื่ออาหารพื้นบ้าน จังหวัดภูเก็ต

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
		- คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและ ไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ	
	๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน ๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จาก เรื่อง ที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น	-
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอ เรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสม กับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนด ร่วมกัน	-
	๗. บอกความหมายของ เครื่องหมาย หรือ สัญลักษณ์สำคัญที่มักพบ เห็นในชีวิตประจำวัน	● การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่างๆ ที่พบเห็นใน ชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและ แสดงอันตราย	-
	๘. มีมารยาท ในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ	-
ป.๒	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้อง จอง ข้อความ และบทร้อย กรองง่ายๆได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมาย ของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และ บทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำ พื้นฐานเพิ่มจาก ป.๑ ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น ประกอบด้วย	- ฝึกอ่านชื่ออาหารพื้นบ้าน จังหวัดภูเก็ต

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
		- คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง	
	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ๕. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน	-
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน	-
	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	● การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - การใช้สถานที่สาธารณะ - คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน	-
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่	-
ป.๓	๑. อ่านออกเสียงคำ ข้อความเรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรอง	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อย	- ฝึกอ่านชื่อขนมพื้นเมืองจังหวัดภูเก็ต

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	ง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว ๒. อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	กรอ่ง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่ม จาก ป.๒ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่ใช้ ๗ ฤ ฎ	
	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถาม เชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น	การอ่านจับใจความจาก สื่อต่างๆ เช่น นิทาน หรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น ตัวอย่าง ๑. นิทานในท้องถิ่น เช่น - พระนางเลือดขาว ฯลฯ ๒. ประวัติจังหวัดภูเก็ต ประวัติอำเภอแต่ละอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน ฯลฯ ๓. ประวัติ/ตำนาน/ที่มาของ สถานที่แหล่งประวัติศาสตร์ ในจังหวัดภูเก็ต เช่น ตำนานสะพานสารสิน ประวัติแม่ย่ามุกย่าจัน ๔. เนื้อหาเกี่ยวกับแหล่ง ท่องเที่ยว/สถานที่สำคัญใน จังหวัดภูเก็ตเช่น ศาลหลักเมืองภูเก็ต ฯลฯ ประวัติวัดฉลอง ๕. ประวัติบุคคลสำคัญ ในท้องถิ่น เช่น แม่ย่ามุก ย่าจัน พระยารัษฎานุประดิษฐ์ ๖. เรื่องอื่นๆ เช่น -บ้านแขนง เป็นต้น ๗. ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
			นิยมประเพณี ความเชื่อ เช่น - ประเพณีการแต่งงาน - ประเพณีเทศกาลกินเจ - ประเพณีสวดกลางบ้าน ๘. เรื่องราวเกี่ยวกับอาชีพสำคัญในจังหวัดภูเก็ตทั้งระดับอำเภอ / ตำบล / หมู่บ้าน ๙. เรื่องราวอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ตระดับอำเภอ / ตำบล หรือหมู่บ้าน
	๔. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ ๕. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	เรื่องเล่าสั้นๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง - บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตรประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน	ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตรประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน เช่น - ปัญหาแรงงานคนพม่า - ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองของคนพม่า - ปัญหาการจารกรรมต่างๆ
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน	-
	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	● การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตรประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ	-
	๘. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	● การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	-

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน	-
ป.๔	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ	- อ่านเกี่ยวกับประเพณีท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต เช่น ประเพณีถือศีลกินผัก (ถือศีลกินเจ) เป็นต้น
	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์	
		- นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ	
	๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ ๖. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	- ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี	
	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับ	-

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	วัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน	
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน	-
ป.๕	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็น การบรรยาย และการพรรณนา ๓. อธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่องที่อ่านอย่าง หลากหลาย	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนอง-เสนาะ	- อ่านเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต
	๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๕. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน	-
	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม	● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เช่น - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ	การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทุกประเภท
	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน	-

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน	-
ป.๖	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็น โวหาร	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมาย ของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปีแบบไทย - ข้อความที่เป็นโวหารต่างๆ - สำนวนเปรียบเทียบ ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนอง-เสนาะ	-
	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่าง หลากหลาย โดยจับเวลา แล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. แยกข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๕. อธิบายการนำความรู้และ ความคิด จากเรื่องที่อ่านไป ตัดสินใจแก้ปัญหา ในการ ดำเนินชีวิต	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ - พระบรมราโชวาท - สารคดี - เรื่องสั้น - งานเขียนประเภทโน้มน้าว - บทโฆษณา - ข่าว และเหตุการณ์สำคัญ ● การอ่านเร็ว	- ฝึกอ่านเกี่ยวกับประวัติ อาชีพดั้งเดิมในจังหวัดภูเก็ต
	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และ ปฏิบัติตาม	● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกัน ในสังคม - ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชน และท้องถิ่น	การอ่านงานเขียนเชิง อธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม ตัวอย่างเช่น 1. ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกัน ในโรงเรียน และการใช้สถานที่สาธารณะ ในชุมชนและท้องถิ่น เช่น -ข้อตกลงประจำห้องเรียน -ระเบียบการใช้ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ ห้อง ต่างๆ ในโรงเรียน ฯลฯ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
			- ระเบียบการใช้ห้องสมุด ประชาชน - ระเบียบการเข้าชมแหล่ง ท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน
	๗. อธิบายความหมายของ ข้อมูล จากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนที่ และกราฟ	● การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนที่ และกราฟ	-
	๘. อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับ วัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนด ร่วมกัน	-
	๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน	-

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๑	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย	- ฝึกคัดลายมือเกี่ยวกับชื่ออาหารพื้นเมืองภูเก็ต
	๒. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ	● การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่ายๆ	- ฝึกแต่ประโยคเกี่ยวกับชื่ออาหารพื้นเมืองภูเก็ต
	๓. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่และบุคคล	-
ป.๒	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย	- ฝึกคัดลายมือเกี่ยวกับชื่ออาหารพื้นเมืองภูเก็ต
	๒. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	● การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	- ฝึกเขียนเกี่ยวกับประสบการณ์เรื่องอาหารพื้นเมืองภูเก็ต
	๓. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ	-
	๔. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่	-

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
		และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย	
ป.๓	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย	- คัดลายมือเกี่ยวกับวิธีการทำขนมพื้นเมืองภูเก็ต
	๒ เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้อย่างชัดเจน	● การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่	-
	๓. เขียนบันทึกประจำวัน	● การเขียนบันทึกประจำวัน	-
	๔. เขียนจดหมายลาครู	● การเขียนจดหมายลาครู	-
	๕. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด	-
	๖. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย	-
ป.๔	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย	- คัดลายมือเกี่ยวกับประเพณีท้องถิ่นภูเก็ต
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ	-
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน	- เขียนแผนภาพโครงเรื่องเกี่ยวกับประเพณีท้องถิ่นภูเก็ต
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน	-
	๕. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	● การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	-
	๖. เขียนบันทึก และเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	● การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	-
	๗. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	-

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	๘. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน	-
ป.๕	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย	- คัดลายมือเรื่องแหล่งท่องเที่ยวภูเก็ต
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - คำแนะนำและคำอธิบายแสดงขั้นตอน	- เขียนคำขวัญเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภูเก็ต
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน	- เขียนภาพโครงเรื่องเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภูเก็ต
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย	- เขียนย่อความแหล่งท่องเที่ยวภูเก็ต
	๕. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	● การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	-
	๖. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	● การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น	-
	๗. กรอกรับรายการต่างๆ	● การกรอกรับรายการ - ใบฝากเงินและใบถอนเงิน - ธนาณัติ - แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์	-
	๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	-
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน	-
ป.๖	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย	- คัดลายมือเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่นภูเก็ต
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - ประกาศ	- แต่งคำขวัญเกี่ยวกับอาชีพท้องถิ่นภูเก็ต
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด	- เขียนแผนภาพโครงเรื่องเกี่ยวกับอาชีพท้องถิ่นภูเก็ต

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	๔. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความ	- เขียนเรียงความเกี่ยวกับอาชีพท้องถิ่นภูเก็ต
	๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง	-
	๖. เขียนจดหมายส่วนตัว	● การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอโทษ - จดหมายแสดงความขอบคุณ - จดหมายแสดงความเห็นใจ - จดหมายแสดงความยินดี	-
	๗. กรอกรูปแบบรายการต่างๆ	● การกรอกรูปแบบรายการ - แบบคำร้องต่างๆ - ใบสมัครศึกษาต่อ - แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณียภัณฑ์	-
	๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	-
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน	-

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๑	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม	● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ	-
	๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน	- ฟังเรื่องเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองภูเก็ต แล้วตอบคำถาม
	๔. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ	-
	๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น	- -

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
		● มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด	
ป.๒	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม	● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน	- ฟังเกี่ยวกับอาหารพื้นเมืองภูเก็ตและ
	๒. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๕. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน และเรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เพลง	ตอบคำถามพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอาหารพื้นเมืองภูเก็ต
	๖. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ - การพูดขอร้องในโอกาสต่างๆ - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน	-
	๗. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับ	-

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
		กาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย	
ป.๓	๑. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๒. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู ๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - เพลง	- เล่าเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองภูเก็ตที่ไปค้นคว้าและตอบคำถามเกี่ยวกับขนมพื้นเมืองภูเก็ต
	๕. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน - การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่างๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน - การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น การพูดขอขมา การพูดทักทาย การกล่าวขอบคุณและขอโทษ การพูดปฏิเสธและการพูดชักถาม	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน ๑.การแนะนำสถานที่ต่างๆ ในโรงเรียน ๒.การแนะนำสถานที่ในชุมชน -สถานที่สำคัญ -ศาลหลักเมือง -วัด -ที่ทำการ อบต./เทศบาล -สวนสาธารณะ -สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ -แหล่งเรียนรู้อื่นในท้องถิ่นของตน ฯลฯ
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไป	-

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
		รับประธานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสมเช่น โห่ ฮา หาว - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย	
ป.๔	๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ๒. พุดสรุปความจากการฟังและดู ๓. พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน ● การจับใจความ และการพุดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่า - บทความสั้นๆ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ - เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	- ฟังและดูเกี่ยวกับเรื่องประเพณีท้องถิ่น - ภูเก็ต เช่น ประเพณีถือศีลกินเจ เป็นต้น
	๕. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์	- สืบค้นเกี่ยวกับประเพณีท้องถิ่น ภูเก็ตและนำมารายงาน
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด	-
ป.๕	๑. พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความ และการพุดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่างๆ เช่น	-
	๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิง	- เรื่องเล่า	

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	เหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ จากเรื่องที่ฟัง และดูอย่าง มีเหตุผล	- บทความ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่อสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ● การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวัน	
	๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็น ที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์	- ค้นคว้าเกี่ยวแหล่ง ท่องเที่ยวในภูเก็ต แล้วนำมารายงาน
	๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด	-
ป.๖	๑. พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟัง และดู	● การพุดแสดงความรู้ ความเข้าใจใน จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่างๆ ได้แก่ - สื่อสิ่งพิมพ์ - สื่ออิเล็กทรอนิกส์	- ศึกษาค้นคว้าอาชีพ ในท้องถิ่นและ นำมาตั้งคำถาม และตอบคำถาม
	๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิง เหตุผล จากเรื่องที่ฟังและดู		
	๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจาก การฟังและดูสื่อโฆษณาอย่าง มีเหตุผล	● การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณา	-
	๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็น ที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์	-
	๕. พุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ	● การพุดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่างๆ เช่น - การเลือกตั้งกรรมการนักเรียน - การรณรงค์ด้านต่างๆ - การได้วาที	-
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด	-

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๑	๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	● พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ● เลขไทย	-
	๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตรฐานตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันคำ ● ความหมายของคำ	-
	๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	● การแต่งประโยค	- ฝึกแต่งประโยคจากชื่ออาหารพื้นเมืองภูเก็ต
	๔. ต่อคำคล้องจองง่ายๆ	● คำคล้องจอง	-
ป.๒	๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	● พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ● เลขไทย	-
	๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตรฐานตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ● คำที่มีตัวการันต์ ● คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ● คำที่มีอักษรนำ ● คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน ● คำที่มี รร ● ความหมายของคำ	- เขียนสะกดคำจากชื่ออาหารพื้นเมืองภูเก็ต
	๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการ	● การแต่งประโยค ● การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้นๆ	-

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	สื่อสาร		
	๔. บอกลักษณะคำคล้องจอง	● คำคล้องจอง	-
	๕. เลือกใช้ภาษาไทย มาตรฐานและภาษาถิ่น ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น	ภาษาถิ่น เช่น - ภาษาใต้ - ภาษาถิ่นภูเก็ต
ป.๓	๑. เขียนสะกดคำและบอก ความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรง ตามมาตรา	- เขียนสะกดชื่อคำ ขนมพื้นเมืองภูเก็ต
		● การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ● คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ● คำที่มีอักษรนำ ● คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ ● คำที่มี ฤ ฦ ● คำที่ใช้ บัน บรร ● คำที่ใช้ รร ● คำที่มีตัวการันต์ ● ความหมายของคำ	-
	๒. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำ ในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา	- -
	๓. ใช้พจนานุกรมค้นหา ความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม	-
	๔. แต่งประโยคง่ายๆ	● การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง	-
	๕. แต่งคำคล้องจองและคำ ขวัญ	● คำคล้องจอง ● คำขวัญ	-

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	๖. เลือกใช้ภาษาไทย มาตรฐาน และภาษาถิ่น ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น	-
ป.๔	๑. สกัดคำและบอก ความหมายของคำในบริบท ต่างๆ	● คำในแม่ ก กา ● มาตราตัวสะกด ● การผันอักษร ● คำเป็นคำตาย ● คำพ้อง	-
	๒. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำ ในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์	-
	๓ ใช้พจนานุกรมค้นหา ความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม	-
	๔. แต่งประโยคได้ถูกต้องตาม หลักภาษา	● ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค ๒ ส่วน - ประโยค ๓ ส่วน	-
	๕. แต่งบทร้อยกรองและ คำขวัญ	● กลอนสี่ ● คำขวัญ	-
	๖. บอกความหมายของสำนวน	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	-
	๗. เปรียบเทียบภาษาไทย มาตรฐานกับภาษาถิ่นได้	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น	ภาษาถิ่น เช่น - ภาษาใต้ - ภาษาถิ่นภูเก็ต
ป.๕	๑. ระบุชนิดและหน้าที่ของ คำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำบุพบท - คำสันธาน - คำอุทาน	-
	๒. จำแนกส่วนประกอบของ ประโยค	● ประโยคและส่วนประกอบของประโยค	-
	๓. เปรียบเทียบภาษาไทย มาตรฐานกับภาษาถิ่น	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น	ภาษาถิ่น เช่น - ภาษาใต้ - ภาษาถิ่นภูเก็ต

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
	๔. ใช้คำราชาศัพท์	● คำราชาศัพท์	-
	๕. บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ	-
	๖. แต่งบทร้อยกรอง	● กาพย์ยานี ๑๑	- แต่งกาพย์ยานี ๑๑ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภูเก็ต
	๗. ใช้สำนวนได้ถูกต้อง	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	-
ป.๖	๑. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์ - คำบุพบท - คำเชื่อม - คำอุทาน	-
	๒. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	● คำราชาศัพท์ ● ระดับภาษา ● ภาษาถิ่น	ภาษาถิ่น เช่น - ภาษาใต้ - ภาษาถิ่นภูเก็ต
	๓. รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ	-
	๔. ระบุลักษณะของประโยค	● กลุ่มคำหรือวลี ● ประโยคสามัญ ● ประโยครวม ● ประโยคซ้อน	- -
	๕. แต่งบทร้อยกรอง	● กลอนสุภาพ	- แต่งกลอนสุภาพเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่น
	๖. วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	● สำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต	-

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๑	๑. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน	-
	๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ	-
ป.๒	๑. ระบุงข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือ การฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน	-
	๒. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น	● บทร้องเล่นที่มีคุณค่า - บทร้องเล่นในท้องถิ่น - บทร้องเล่นในการเล่นของเด็กไทย	บทร้องเล่นในท้องถิ่น
	๓. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ	-

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๓	๑. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ๒. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น ๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดี ที่อ่าน	● วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน - นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น - เรื่องสั้นง่ายๆ ปริศนาคำทาย - บทร่ายกรอง - เพลงพื้นบ้าน - เพลงกล่อมเด็ก - วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียน และ ตามความสนใจ	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น ตัวอย่าง ๑. นิทานในท้องถิ่น เช่น - พระนางเลือดขาว ฯลฯ ๒. ประวัติจังหวัดภูเก็ต ประวัติอำเภอแต่ละอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน ฯลฯ ๓. ประวัติ/ตำนาน/ที่มาของสถานที่แหล่งประวัติศาสตร์ในจังหวัดภูเก็ต เช่น ตำนานสะพานสารสิน ประวัติแม่ย่ามุกย่าจัน ๔. เนื้อหาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว/สถานที่สำคัญในจังหวัดภูเก็ตเช่น ศาลหลักเมืองภูเก็ต ฯลฯ ประวัติวัดฉลอง ๕. ประวัติบุคคลสำคัญในท้องถิ่น เช่น แม่ย่ามุกย่าจัน พระยารัษฎานุประดิษฐ์ ๖. เรื่องอื่นๆ เช่น -บ้านแซง เป็นต้น ๗.ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ เช่น -ประเพณีการแต่งงาน -ประเพณีเทศกาลกินเจ -ประเพณีสวดกลางบ้าน ๘. เรื่องราวเกี่ยวกับอาชีพสำคัญในจังหวัด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
			ภูเก็ตทั้งระดับอำเภอ / ตำบล / หมู่บ้าน ๙. เรื่องราวอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นในจังหวัดภูเก็ตระดับอำเภอ / ตำบล หรือหมู่บ้าน
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ	-
ป.๔	๑. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม ๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ	๑. นิทานพื้นบ้าน เช่น - พระลักษมณ์พระราม - ชูลุนางอ้ว - นางผมหมอม - สังข์ศิลป์ชัย - จำปาสีตัน ๒. เพลงพื้นบ้าน เช่น - กันตรึม - หมอลำ (*อาจใช้เพลงพื้นบ้านของภาคกลางแทน)
	๓. ร้องเพลงพื้นบ้าน	● เพลงพื้นบ้าน	. เพลงพื้นบ้าน เช่น - กันตรึม - หมอลำ (*อาจใช้เพลงพื้นบ้านของภาคกลางแทน)
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ	-

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น
ป.๕	๑. สรุปเรื่องราวจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ๒. ระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ	๑. นิทานพื้นบ้าน เช่น - พระลักษมณ์พระราม - ชุณนางอ้ว - นางผมหอม - สังข์ศิลป์ชัย - จำปาสีต้น
	๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม		๒. เพลงพื้นบ้าน เช่น - กันตรึม - หมอลำ (*อาจใช้เพลงพื้นบ้านของภาคกลางแทน)
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ	-
ป.๖	๑. แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี หรือวรรณกรรมที่อ่าน ๒. เล่นนิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนตามความสนใจ	นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น ๑. นิทานพื้นบ้าน เช่น - พระลักษมณ์พระราม - ชุณนางอ้ว - นางผมหอม - สังข์ศิลป์ชัย - จำปาสีต้น ๒. นิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นในจังหวัดอื่นๆ ๓. เพลงพื้นบ้าน เช่น กันตรึม หมอลำ (*อาจใช้เพลงพื้นบ้านของภาคกลางแทน)
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ	-

ตัวชี้วัดชั้นปี / ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑									
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ตัวชี้วัดชั้นปี								รวม
	สาระ	มาตรฐาน	ป.๑	ป. ๒	ป. ๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	
๑. ภาษาไทย	๕	๕	๒๒	๒๗	๓๑	๓๓	๓๓	๓๔	๑๘๐
๒. คณิตศาสตร์	๓	๗	๑๐	๑๖	๒๘	๒๒	๑๙	๒๑	๑๑๖
๓. วิทยาศาสตร์	๔	๑๐	๑๕	๑๖	๒๕	๒๑	๓๒	๓๐	๑๓๙
๔. สังคมศึกษา ฯ	๕	๑๑	๓๑	๓๔	๓๙	๓๘	๓๖	๓๙	๒๑๗
๕. สุขศึกษาและพลศึกษา	๕	๖	๑๕	๒๑	๑๘	๑๙	๒๕	๒๒	๑๒๐
๖. ศิลปะ	๓	๖	๑๘	๒๕	๒๙	๒๙	๒๖	๒๗	๑๕๔
๗. การงานอาชีพฯ	๒	๒	๓	๓	๓	๕	๖	๕	๒๕

๘. ภาษาต่างประเทศ	๔	๘	๑๖	๑๖	๑๘	๒๐	๒๐	๒๐	๑๑๐
รวม	๓๑	๕๕	๑๓๐	๑๕๘	๑๙๑	๑๘๗	๑๙๗	๑๙๘	๑,๐๖๑

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๑๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ บอกความหมายของคำ และ ข้อความที่อ่าน
ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่าง
สม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นใน
ชีวิตประจำวัน มีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ
มีมารยาทในการเขียน ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้ง
ที่เป็นความรู้และความบันเทิง พุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พุดสื่อสารได้ตาม
วัตถุประสงค์ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย
เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำเรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ บอก
ข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก ท่องจำบทอาขยานตามที่
กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน การเขียน และพูด วิเคราะห์ สรุป
และนำเสนอ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะทางภาษาในการสื่อสาร มีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่า
ภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔, ป.๑/๕, ป.๑/๖, ป.๑/๗ , ป.๑/๘

ท ๒.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓

ท ๓.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔, ป.๑/๕

ท ๔.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔

ท ๕.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒

รวมตัวชี้วัด ๒๒ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๒๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ระบุใจความสำคัญ และรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็น และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ มีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนเรื่องสั้นเกี่ยวกับ ประสบการณ์ ตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม เล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พุดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร บอกลักษณะคำคล้องจอง เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟัง วรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ร้องบทรณรงค์สำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน การเขียน และพูด วิเคราะห์ สรุป และนำเสนอ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะทางภาษาในการสื่อสาร มีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๖, ป.๒/๗, ป.๒/๘

ท ๒.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔

ท ๓.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๖, ป.๒/๗

ท ๔.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕

ท ๕.๑ ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๓

รวมตัวชี้วัด ๒๗ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๓๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ลำดับเหตุการณ์ และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ มีมารยาท ในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน เขียนบันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง บอกสาระสำคัญจากเรื่องการฟังและการดู ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พุดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตาม วัตถุประสงค์ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด เขียนสะกดคำ และบอกความหมาย ของคำ ระบุชนิด และหน้าที่ของคำในประโยค ใช้พจนานุกรมค้นหาคำความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง และคำขวัญ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน รู้จักเพลงพื้นบ้านในอำเภอรัฐประเทศและในจังหวัดสระแก้ว เพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภอรัฐประเทศ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน การเขียน และพูด วิเคราะห์ สรุป และนำเสนอ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะทางภาษาในการสื่อสาร มีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖, ป.๓/๗ , ป.๓/๘, ป.๓/๙

ท ๒.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖

ท ๓/๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖

ท ๔/๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖

ท ๕.๑ ป.๓/๑, ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔

รวมตัวชี้วัด ๓๑ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๔๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู พุดสรุปความจากการฟังและดู พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด สกศดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ บอกความหมายของสำนวนเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้ ระบุน้ำเสียงจากนิทานพื้นบ้านในอำเภอหรือรัฐประเทศและในจังหวัดสระแก้วหรือนิทานคติธรรม อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ร้องเพลงพื้นบ้านในจังหวัดสระแก้ว ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบท ร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน การเขียน และพูด วิเคราะห์ สรุป และนำเสนอ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะทางภาษาในการสื่อสาร มีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘

ท ๒.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘

ท ๓.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖

ท ๔.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗

ท ๕.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔

รวมตัวชีวิต ๓๓ ตัวชีวิต

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๕๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา อธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีมารยาทในการอ่านคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียนเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา กรอแบบรายการต่างๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการมีมารยาทในการเขียนพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ระบุนิเทศและหน้าที่ของคำในประโยคจำแนกส่วนประกอบของประโยค เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นใช้คำราชาศัพท์ บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย แต่งบทร้อยกรองใช้สำนวนได้ถูกต้อง สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่านระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริง อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน การเขียน และพูด วิเคราะห์ สรุป และนำเสนอ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะทางภาษาในการสื่อสาร มีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ

ตัวชีวิต

ท ๑.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗, ป.๕/๘

ท ๒.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗, ป.๕/๘, ป.๕/๙

ท ๓.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕

ท ๔.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗

ท ๕.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔

รวมตัวชีวิต ๓๓ ตัวชีวิต

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๖๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา อธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีมารยาทในการอ่านคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียนเขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนากรอกแบบรายการต่างๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการมีมารยาทในการเขียนพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกรู้จักจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ระบุนิဒนและหน้าที่ของคำในประโยคจำแนกส่วนประกอบของประโยคเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นใช้คำราชาศัพท์บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย แต่งบทร้อยกรองใช้สำนวนได้ถูกต้อง สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่านระบุความรู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริง อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน การเขียน และพูด วิเคราะห์ สรุป และนำเสนอ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะทางภาษาในการสื่อสาร มีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติ

ตัวชีวิต

ท ๑.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗, ป.๖/๘, ป.๖/๙

ท ๒.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗, ป.๖/๘, ป.๖/๙

ท ๓.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖

ท ๔.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖

ท ๕.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔

รวมตัวชี้วัด ๓๔ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๑๑๐๑
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ชื่อวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ใบโบกใบข้าว	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๒.๑ (ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓
๒	เจ้าเนื้ออ่อนเอย	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๒.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒)	๑๐	๓
๓	ภูผา	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓,ป.๑/๔) ท ๒.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๓,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓
๔	มาเล่นกันไหม	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๒.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓
๕	เพื่อนกัน	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๔,ป.๑/๕) ท ๒.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๓)	๑๐	๓

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๓,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๔) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)		

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๑๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๖	ของเธอของฉัน	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๒.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓
๗	ตามหา	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๒.๑ (ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓
๘	ฝนตกแดดออก	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๒.๑ (ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓
๙	ไปโรงเรียน	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๓,ป.๑/๔) ท ๒.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๔.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๓,ป.๑/๔) ท ๕.๑ (ป.๑/๑)	๑๐	๓

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๐	รักเมืองไทย	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๒.๑ (ป.๑/๑) ท ๓.๑ (ป.๑/๓,ป.๑/๔,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒)	๘	๓
สรุปทบทวนสอบ (สอบกลางปี)			๒	๑๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๑๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๑	โรงเรียนลูกช้าง	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๒.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓
๑๒	ตั้งไข่ล้มต้มไข่กิน	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๖,ป.๑/๘) ท ๒.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๓,ป.๑/๔,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓
๑๓	เพื่อนรัก เพื่อนเล่น	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๒.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓
๑๔	แมวเหมียว	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๒.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๕	พูดเพราะ	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๔, ท ๒.๑ (ป.๑/๒) ท ๓.๑ (ป.๑/๓,ป.๑/๔,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๑๑๑๑ ชื่อวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๖	กระต่ายกับเต่า	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓,ป.๑/๔) ท ๒.๑ ป.๑/๑,(ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๑)	๑๐	๓
๑๗	เกือบไป	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๒.๑ (ป.๑./๑,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓
๑๘	เพื่อนรู้ใจ	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๖,ป.๑/๗, ท ๒.๑ (ป.๑./๒,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๔) ท ๔.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๓,ป.๑/๔) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๑๐	๓
๑๙	ช้างน้อยน่ารัก	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๓,ป.๑/๕,ป.๑/๖, ป.๑/๘) ท ๒.๑ (ป.๑./๑,ป.๑/๓) ท ๓.๑ (ป.๑/๔,ป.๑/๕)	๑๐	๔

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๔.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๓,ป.๑/๔) ท ๕.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒)		
๒๐	วันสงกรานต์	ท ๑.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒,ป.๑/๓) ท ๒.๑ (ป.๑/๑) ท ๓.๑ (ป.๑/๒,ป.๑/๕) ท ๔.๑ (ป.๑/๑,ป.๑/๒) ท ๕.๑ (ป.๑/๒)	๘	๒
สรุปทบทวนภาพรวม (สอบปลายปี)			๒	๓๐
รวมทั้งสิ้น ตลอดปี			๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๒๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	น้ำใส	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓,ป.๒/๔) ท ๒.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๔) ท ๓.๑ (ป.๒/๖) ท ๔.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๕.๑ ป.๒/๑)	๑๑	๓
๒	ดอกสร้อยแสนงาม	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๒.๑ (ป.๒/๓) ท ๓.๑ (ป.๒/๒) ท ๔.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๔) ท ๕.๑ (ป.๒/๓)	๑๑	๔
๓	ใจหาย	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๒.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๓,ป.๒/๔) ท ๓.๑ (ป.๒/๒,ป.๒/๓,ป.๒/๕) ท ๔.๑ (ป.๒/๒) ท ๕.๑ (ป.๒/๑)	๑๑	๓
๔	นิทานอ่านใหม่	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓,ป.๒/๕) ท ๒.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๓.๑ (ป.๒/๕) ท ๔.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๕.๑ (ป.๒/๑)	๑๑	๔

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	ครัวป่า	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๒.๑ (ป.๒/๑) ท ๓.๑ (ป.๒/๓,ป.๒/๕) ท ๔.๑ (ป.๒/๒) ท ๕.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒)	๑๑	๓
๖	รินรสสัทวา	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๒.๑ (ป.๒/๒,ป.๒/๔) ท ๓.๑ (ป.๒/๓) ท ๔.๑ (ป.๒/๒,ป.๒/๔,ป.๒/๕) ท ๕.๑ (ป.๒/๒,ป.๒/๓)	๑๑	๔
๗	กล้วยทำไม้	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๓,ป.๒/๖) ท ๒.๑ (ป.๒/๓,ป.๒/๔) ท.๓.๑ (ป.๒/๒,ป.๒/๗) ท ๔.๑ (ป.๒/๒,ป.๒/๔) ท ๕.๑ (ป.๒/๑)	๑๑	๓
๘	ไก่แจ้แซ่เสียง	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๒.๑ (ป.๒/๑) ท.๓.๑ (ป.๒/๕) ท ๔.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๔,ป.๒/๕) ท ๕.๑ (ป.๒/๓)	๑๑	๓
๙	ชีวิตใหม่	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๓) ท.๒.๑ (ป.๒/๓) ท.๓.๑ (ป.๒/๖) ท ๔.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒) ท ๕.๑ (ป.๒/๑)	๑๐	๓
สรุปทบทวนสอบ (สอบกลางปี)			๒	๑๐
๑๐	ภาพวาดสีเทียน	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓,ป.๒/๖) ท.๒.๑ (ป.๒/๓) ท.๓.๑ (ป.๒/๕) ท ๔.๑ (ป.๒/๒) ท ๕.๑ (ป.๒/๕)	๑๑	๓

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๑	มีน้ำใจ	ท ๑.๑ (ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท.๒.๑ (ป.๒/๔) ท.๓.๑ (ป.๒/๕) ท ๔.๑ (ป.๒/๒,ป.๒/๓,ป.๒/๔) ท ๕.๑ (ป.๒/๑)	๑๑	๔
๑๒	ยายกะตา	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๒.๑ (ป.๒/๔) ท ๓.๑ (ป.๒/๖) ท ๔.๑ (ป.๒/๒) ท ๕.๑ ป.๒/๑)	๑๑	๓

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๓	นักคิดสมองใส	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๒.๑ (ป.๒/๒) ท ๓.๑ (ป.๒/๒) ท ๔.๑ (ป.๒/๒) ท ๕.๑ ป.๒/๑)	๑๑	๔
๑๔	โลกร้อน	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๓,ป.๒.๕) ท ๒.๑ (ป.๒/๑) ท ๓.๑ (ป.๒/๗) ท ๔.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒) ท ๕.๑ (ป.๒/๑)	๑๑	๓
๑๕	รักพ่อรักแม่	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๓,ป.๒/๖) ท ๒.๑ (ป.๒/๔) ท ๓.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๓) ท ๔.๑ (ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๕.๑ (ป.๒/๑)	๑๑	๔
๑๖	เข็ดแล้ว	ท ๑.๑ (ป.๒/๓,ป.๒/๗) ท ๒.๑ (ป.๒/๔) ท ๓.๑ (ป.๒/๓,ป.๒/๗) ท ๔.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๒,ป.๒/๓) ท ๕.๑ (ป.๒/๒)	๑๑	๓

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๗	เด็กดี	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๓,ป.๒/๖) ท ๒.๑ (ป.๒/๔) ท ๓.๑ (ป.๒/๓) ท ๔.๑ (ป.๒/๒) ท ๕.๑ (ป.๒/๒)	๑๑	๓
๑๘	ชาติของเรา	ท ๑.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๓,ป.๒/๔) ท ๒.๑ (ป.๒/๑) ท ๓.๑ (ป.๒/๓) ท ๔.๑ (ป.๒/๑,ป.๒/๔,ป.๒/๕) ท ๕.๑ (ป.๒/๕)	๑๐	๓
สรุปทบทวนภาพรวม (สอบปลายปี)			๒	๓๐
รวมทั้งสิ้น ตลอดปี			๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๓๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมง

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ปฏิบัติการสายลับจิ๋ว	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๔,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๕) ท ๕.๑ (ป.๓/๔)	๙	๓
๒	บึงใหญ่ในป่า	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๒,ป.๓/๓,ป.๓/๔,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๓,ป.๓/๔)	๙	๓
๓	พลังงานคือชีวิต	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๔,ป.๓/๕, ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖)	๙	๓

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔)		
๔	กระต่ายไม่ตื่นตูม	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๕,ป.๓/๘, ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๓,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๓)	๙	๓
๕	ความฝันนั้นเป็นจริงได้	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๒,ป.๓/๓,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔)	๙	๓
๖	ทายปัญหากับคุณตา	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๕,ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑, ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑, ป.๓/๔)	๙	๓
๗	ภูมิใจภาษาไทยของเรา	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔)	๙	๓
๘	ลูกแกะของซาฟิยะห์	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๔, ป.๓/๘,ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓)	๙	๓
๙	คนดีมีสัจจะ	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๕,ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๖)	๙	๒

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒)		
๑๐	คิดไปรู้ไป	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๕, ป.๓/๗,ป.๓/๘) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔)	๙	๒
๑๑	อาหารดีมีคุณภาพ	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๕, ป.๓/๘,ป.๓/๘) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔)	๘	๒
สรุปทบทวนสอบ (สอบกลางปี)			๒	๑๐
๑๒	แม่ไก่อยู่ในตระกร้า	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๕,ป.๓/๘) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๔,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๓)	๙	๓
๑๓	นอกเมือง...ในกรุง	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๕, ป.๓/๖,ป.๓/๘) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔,ป.๓/๕) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔)	๙	๓
๑๔	ส่งข่าว...เล่าเรื่อง	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๕, ป.๓/๖,ป.๓/๘) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔, ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๓,ป.๓/๔, ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔)	๙	๓

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๕	ประชาธิปไตยใบเล็ก	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๖, ป.๓/๗,ป.๓/๘) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔, ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔)	๙	๓
๑๖	เด็กเอ๋ยเด็กน้อย	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๔, ป.๓/๕,ป.๓/๘) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๔,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๓, ป.๓/๔)	๙	๓
๑๗	ของดีในตำบล	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๓,ป.๓/๔, ป.๓/๕,ป.๓/๗,ป.๓/๘) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๒,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔, ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔)	๙	๓
๑๘	ธรรมชาติเจ้าเอ๋ย	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๓,ป.๓/๔, ป.๓/๕,ป.๓/๗,ป.๓/๘) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๔,ป.๓/๕) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔)	๙	๓
๑๙	กาเหว่าที่กลางกรุง	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๔, ป.๓/๕,ป.๓/๘) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๒,ป.๓/๔,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๖)	๙	๓

ลำดับ	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๓)		
๒๐	บันทึกความหลัง	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๕,ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔,ป.๓/๕) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔)	๙	๒
๒๑	คุยกับคุณปู่	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๔, ป.๓/๗,ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๔,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔)	๙	๒
๒๒	รดน้ำดอกไม้กับ เจ้านายน้อย	ท ๑.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๓,ป.๓/๔, ป.๓/๕,ป.๓/๗,ป.๓/๙) ท ๒.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๕,ป.๓/๖) ท ๓.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔,ป.๓/๖) ท ๔.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๒,ป.๓/๔,ป.๓/๖) ท ๕.๑ (ป.๓/๑,ป.๓/๓,ป.๓/๔)	๘	๒
สรุปทบทวนภาพรวม (สอบปลายปี)			๒	๓๐
รวมทั้งสิ้น ตลอดปี			๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๔๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๖๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	ชนมไทยไร้เทียมทาน	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ท๒.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ท๓.๑ ป๔/๑ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๔	๘	๓
๒.	ออมไว้กำไรชีวิต	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๖ ท๒.๑ ป๔/๑ ป๔/๓ ป๔/๗	๘	๓

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ป๔/๘ ท๔.๑ ป๔/๓ ป๔/๔ ป๔/๖		
๓	น้ำผึ้งหยดเดียว	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๖ ท๒.๑ ป๔/๒ ท๓.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ท๔.๑ ป๔/๑ ป๔/๓ ป๔/๔ ท๕.๑ ป๔/๔	๖	๓
๔	ผักสมุนไพรรูปหย้ามี คุณค่าทั้งนั้น	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๖ ท๒.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ท๓.๑ ป๔/๕ ป๔/๖ ท ๔.๑ ป๔/๑	๘	๓
๕	ภูมิใจมรดกโลก	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๘ ท๒.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๖ ท๓.๑ ป๔/๑ ป๔/๓ ท๔.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๔ ท๕.๑ ป๔/๑ ป๔/๒	๘	๓
๖	ชีวิตที่ถูกเมิน	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๔ ท๒.๑ ป๔/๑ ป๔/๓ ป๔/๘ ท๓.๑ ป๔/๓ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๒ ป๔/๔ ป๔/๖ ท๕.๑ ป๔/๒	๖	๓
๗	การผจญภัยของสุด สาคร	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๔ ป๔/๖ ท๒.๑ ป๔/๑ ป๔/๓ ท๓.๑ ป๔/๒ ป๔/๔ ท๔.๑ ป๔/๑ ป๔/๓ ป๔/๔ ป๔/๕ ท๕.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๔	๖	๒
๘	โอม! พินิจมหาพิจารณา	ท๑.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๔ ท๒.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๔ ป๔/๘ ท๓.๑ ป๔/๕ ป๔/๖	๘	๓

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท๔.๑ ป๔/๑ ท๕.๑ ป๔/๑ ป๔/๒		
๙	แรงพิโรธจากฟ้าดิน	ท๑.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๔ ท๒.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๘ ท๓.๑ ป๔/๕ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๑ ท๕.๑ ป๔/๑ ป๔/๒	๖	๒
๑๐	ไวรัสสายร้าย	ท๑.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๔ ท๒.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๔ ป๔/๘ ท๓.๑ ป๔/๕ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๑ ท๕.๑ ป๔/๑ ป๔/๒	๘	๓
๑๑	ระบำสายฟ้า	ท๑.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๔ ท๒.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๔ ป๔/๘ ท๓.๑ ป๔/๕ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๑ ท๕.๑ ป๔/๑ ป๔/๒	๖	๒
สรุปบทวนสอบ (สอบกลางปี)			๒	๑๐
๑๒	สนุกสนานกับการเล่น	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๔ ท๒.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๕ ท๓.๑ ป๔/๔ ป๔/๕ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๑ ป๔/๕ ท๕.๑ ป๔/๔	๘	๓
๑๓	หนูเอะจะบอกให้	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๓ ป๔/๗ ป๔/๘ ท๒.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๔ ท๕.๑ ป๔/๑ ป๔/๒	๖	๒

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๔	เรื่องเล่าจากพหุลักษณ์	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ท๒.๑ ป๔/๓ ท๓.๑ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๓ ท๕.๑ ป๔/๔	๖	๒
๑๕	คนดีศรีโรงเรียน	ท๑.๑ ป๔/๓ ท๒.๑ ป๔/๒ ป๔/๘ ท๓.๑ ป๔/๓ ป๔/๕ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๔	๘	๓
๑๖	มลพิษในชีวิตประจำวัน	ท๑.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๔ ท๒.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๗ ป๔/๘ ท๓.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ท๔.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ท๕.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๓	๘	๓
๑๗	ดวงจันทร์ของลำเจียก	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๔ ป๔/๖ ป๔/๘ ท๒.๑ ป๔/๗ ท๓.๑ ป๔/๒ ท๔.๑ ป๔/๓ ท๕.๑ ป๔/๑ ป๔/๓	๖	๒
๑๘	อย่างนี้ดีควรทำ	ท๑.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๕ ป๔/๖ ท๒.๑ ป๔/๓ ป๔/๔ ป๔/๗ ท๓.๑ ป๔/๑ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๔ ท๕.๑ ป๔/๒	๖	๒
๑๙	กระดาศันนี้ที่มีมา	ท๔.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ท๒.๑ ป๔/๑ ป๔/๖ ป๔/๘ ท๓.๑ ป๔/๓ ป๔/๔ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๑ ป๔/๕	๖	๓

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท๕.๑ ป๔/๒ ป๔/๔		
๒๐	ห้องสมุดป่า	ท๔.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๖ ท๒.๑ ป๔/๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ป๔/๔ ท๓.๑ ป๔/๕ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๒ ป๔/๕ ป๔/๖ ท๕.๑ ป๔/๔	๖	๓
๒๑	รักที่คุ้มภัย	ท๔.๑ ป๔/๒ ป๔/๓ ท๒.๑ ป๔/๔ ท๓.๑ ป๔/๓ ป๔/๖ ท๔.๑ ป๔/๓ ป๔/๗ ท๕.๑ ป๔/๔	๖	๓

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๒๒	ธรรมชาตินี้มีคุณ	ท๔.๑ ป๔/๑ ท๒.๑ ป๔/๒ ท๓.๑ ป๔/๔ ท๔.๑ ป๔/๕ ท๕.๑ ป๔/๒	๖	๒
๒๓	เที่ยวเมืองพระร่วง	ท๔.๑ ป๔/๑ ท๒.๑ ป๔/๒ ท๓.๑ ป๔/๔ ท๔.๑ ป๔/๕ ท๕.๑ ป๔/๒	๖	๒

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
สรุปทบทวนภาพรวม (สอบปลายปี)			๒	๓๐
รวมทั้งสิ้น ตลอดปี			๑๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๕๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๑๖๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	ฉันคือใคร	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๓,ป.๕/๔,ป.๕/๕,ป.๕/๖, ป.๕/๗) ท ๒.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔) ท ๔.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒)	๗	๓

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๕.๑ (ป.๕/๔)		
๒	ฟ้าใสใจระจก	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓) ท ๒.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๖) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒)	๘	๓
๓	กำเนิดผิพ่น คนทั้งหลาย	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๕) ท ๒.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๖) ท ๓.๑ (ป.๕/๓,ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๖) ท ๕.๑ (ป.๕/๔)	๘	๓
๔	ฝนตกชุกชกไหล	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๕) ท ๒.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๖) ท ๓.๑ (ป.๕/๔) ท ๔.๑ (ป.๕/๒) ท ๕.๑ (ป.๕/๔)	๘	๓
๕	ดอกไม้สีขาว	ท ๑.๑ (ป.๕/๓,ป.๕/๔,ป.๕/๕) ท ๒.๑ (ป.๕/๒) ท ๓.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๓) ท ๕.๑ (ป.๕/๔)	๗	๓
๖	วิชาเหมือนสินค้า	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๓,ป.๕/๕) ท ๒.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๖) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๔) ท ๔.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒) ท ๕.๑ (ป.๕/๔)	๘	๓
๗	เรื่องราวบนเส้นทาง	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๕) ท ๒.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒)	๘	๓

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๓.๑ (ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๔) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔)		
๘	กระเช้าสีดา	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๕,ป.๕/๘) ท ๒.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๖,ป.๕/๙) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๗) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๓)	๘	๓
๙	ระหว่างเธอกับฉัน	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๕,ป.๕/๘) ท ๒.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๙) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๔) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔)	๘	๓
๑๐	พ่อค้าจากเมือง เมาะตะมะ	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๕,ป.๕/๘) ท ๒.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๖) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๔,ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๕,ป.๕/๗) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๓,ป.๕/๔)	๘	๓
สรุปทบทวนสอบ (สอบกลางปี)			๒	๑๐
๑๑	สี่สັນและอุปสรรค	ท ๑.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๓) ท ๒.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔,ป.๕/๘,ป.๕/๙) ท ๓.๑ (ป.๕/๔) ท ๔.๑ (ป.๕/๓,ป.๕/๕,ป.๕/๖,ป.๕/๗) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔)	๘	๓
๑๒	สะพานรักที่ถักทอ	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๘) ท ๒.๑ (ป.๕/๔,ป.๕/๘,ป.๕/๙) ท ๓.๑ (ป.๕/๓)	๘	๓

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๔.๑ (ป.๕/๕,ป.๕/๖,ป.๕/๗) ท ๕.๑ (ป.๕/๒)		
๑๓	ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๕,ป.๕/๗) ท ๒.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๘,ป.๕/๙) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๖,ป.๕/๗) ท ๕.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔)	๘	๓
๑๔	ผู้สานต่อเจตนา	ท ๑.๑ (ป.๕/๔,ป.๕/๕,ป.๕/๗,ป.๕/๘) ท ๒.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔,ป.๕/๗,ป.๕/๙) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๑) ท ๕.๑ (ป.๕/๔)	๘	๓
๑๕	ปริศนาโพธิ์สามต้น	ท ๑.๑ (ป.๕/๕) ท ๒.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔,ป.๕/๗,ป.๕/๙) ท ๓.๑ (ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๓,ป.๕/๔,ป.๕/๗) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๔)	๘	๓
๑๖	คบคนพาล พาลไปหาผิด	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๕) ท ๒.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๕,ป.๕/๙) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๖) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒)	๗	๓
๑๗	หยาดฝนขลิบใจ	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๕) ท ๒.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๔,ป.๕/๖,ป.๕/๙) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๓,ป.๕/๔,ป.๕/๕) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒)	๘	๓
๑๘	วัยใสวัยสร้าง	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓) ท ๒.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๕,ป.๕/๙) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๕)	๘	๓

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๔.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๖) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒)		
๑๙	เหตุการณ์ในบ้านสวน	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓) ท ๒.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔,ป.๕/๕) ท ๓.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๖) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒)	๘	๓
๒๐	ด้วยไทยล้วน หมายรักสามัคคี	ท ๑.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓) ท ๒.๑ (ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔) ท ๓.๑ (ป.๕/๕) ท ๔.๑ (ป.๕/๓,ป.๕/๕,ป.๕/๖,ป.๕/๗) ท ๕.๑ (ป.๕/๑,ป.๕/๒,ป.๕/๓,ป.๕/๔)	๗	๓
สรุปทบทวนภาพรวม (สอบปลายปี)			๒	๓๐
รวมทั้งสิ้น ตลอดปี			๑๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๖๑๐๑ ชื่อวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๑๖๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	จากผาแต้ม...สู่อียิปต์	ท ๑.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๕) ท ๒.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๕)	๑๔	๖

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๓.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๖)		
๒	ควาย ข้าวและชาวนา	ท ๑.๑ (ป.๖/๘) ท ๓.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๓,ป.๖/๔,ป.๖/๖)	๘	๓
๓	อ่านป้ายได้สาระ	ท ๑.๑ (ป.๖/๒,ป.๖/๓,ป.๖/๔,ป.๖/๕ ป.๖/๖) ท ๒.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๒) ท ๓.๑ (ป.๖/๕,ป.๖/๖) ท ๔.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๒,ป.๖/๖) ท ๕.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๒)	๘	๓
๔	กทลีตานี	ท ๑.๑ (ป.๖/๒,ป.๖/๔) ท ๒.๑ (ป.๖/๓,ป.๖/๕) ท ๔.๑ (ป.๖/๑)	๑๔	๖
๕	ละครย้อนคิด	ท ๑.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๒,) ท ๒.๑ (ป.๖/๓,ป.๖/๙) ท ๓.๑ (ป.๖/๒,ป.๖/๓) ท ๕.๑ (ป.๖/๑)	๑๐	๔
๖	กลอนกานท์จากบ้านไทย	ท ๑.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๒,ป.๖/๓,ป.๖/๔) ท ๔.๑ (ป.๖/๒,ป.๖/๕) ท ๕.๑ (ป.๖/๔)	๘	๓
๗	กว่าแผ่นดินจะกลบหน้า	ท ๑.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๒) ท ๒.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๓,ป.๖/๕,ป.๖/๙) ท ๓.๑ (ป.๖/๔,ป.๖/๖) ท ๔.๑ (ป.๖/๑) ท ๕.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๔)	๘	๓
๘	ไม้งามในสวนแก้ว	ท ๑.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๒) ท ๔.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๔,ป.๖/๕)	๘	๒
สรุปทบทวนสอบ (สอบกลางปี)			๒	๑๐
๙	ครื้นเครงเพลงพื้นบ้าน	ท ๑.๑ (ป.๖/๓,ป.๖/๕) ท ๕.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๓)	๘	๓
๑๐	ช้อนกลางสร้างสุขภาพ	ท ๑.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๙) ท ๒.๑ (ป.๖/๕,ป.๖/๙)	๘	๓

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๕.๑ (ป.๖/๑)		
๑๑	สวยร้ายสายลับ	ท ๑.๑ (ป.๖/๘) ท ๒.๑ (ป.๖/๔,ป.๖/๘,ป.๖/๙)	๘	๓
๑๒	สี่ศิษย์พระดาบส	ท ๒.๑ (ป.๖/๒,ป.๖/๙) ท ๓.๑ (ป.๖/๔,ป.๖/๖)	๑๒	๔
๑๓	หนึ่งในประชาคม	ท ๑.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๒,ป.๖/๙) ท ๒.๑ (ป.๖/๓,ป.๖/๙) ท ๔.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๓)	๑๐	๔
๑๔	เสียแล้วไม่กลับคืน	ท ๑.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๙) ท ๒.๑ (ป.๖/๓,ป.๖/๙) ท ๓.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๒,ป.๖/๖) ท ๔.๑ (ป.๖/๕) ท ๕.๑ (ป.๖/๑)	๑๐	๔
๑๕	นิทานแสนสนุก	ท ๑.๑ (ป.๖/๕,ป.๖/๘) ท ๒.๑ (ป.๖/๓,ป.๖/๘,ป.๖/๙) ท ๓.๑ (ป.๖/๖) ท ๕.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๒,ป.๖/๓)	๑๒	๕
๑๖	พ่างเพี้ยงพสุธา	ท ๑.๑ (ป.๖/๑,ป.๖/๓,ป.๖/๔) ท ๒.๑ (ป.๖/๔,ป.๖/๖,ป.๖/๗) ท ๔.๑ (ป.๖/๒)	๑๐	๔
สรุปทบทวนภาพรวม (สอบปลายปี)			๒	๓๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
รวมทั้งสิ้น ตลอดปี			๑๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย (เพิ่มเติม)

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๑๒๐๑ รายวิชาเสริมทักษะภาษาไทย ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (เพิ่มเติม)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ (ข้อที่)	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๑	เจ้าเนื้ออ่อน	ท๑.๑ ข้อ๑-๓ ท๒.๑ ข้อ ๑,๓ ท๓.๑ ข้อ ๑,๒,๕ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒ ท๕.๑ ข้อ ๑-๒	๓	๖
๒	มาเล่นกันใหม่	ท๑.๑ ข้อ๑-๓ ท๒.๑ ข้อ ๑,๓ ท๓.๑ ข้อ ๑,๒,๕ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒ ท๕.๑ ข้อ ๑-๒	๔	๖
๓	ของเธอของฉัน	ท๑.๑ ข้อ๑-๓ ท๒.๑ ข้อ ๑,๓ ท๓.๑ ข้อ ๑,๒,๕ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒ ท๕.๑ ข้อ ๒	๔	๖
๔	ฝนตกแดดออก	ท๑.๑ ข้อ๑-๓ ท๒.๑ ข้อ ๓ ท๓.๑ ข้อ ๒,๕ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒ ท๕.๑ ข้อ ๒	๔	๖
๕	รักเมืองไทย	ท๑.๑ ข้อ๑-๒ ท๒.๑ ข้อ ๑ ท๓.๑ ข้อ ๓,๕,๕ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒ ท๕.๑ ข้อ ๑-๒	๔	๖
สอบกลางปี			๑	๑๐

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ (ข้อที่)	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๖	ตั้งไข่ล้มต้มไข่กิน	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๖,๘ ท๒.๑ ข้อ ๒,๓ ท๓.๑ ข้อ ๓,๔,๕ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒	๓	๖

		ท๕.๑ ข้อ ๒		
๗	แมวเหมียว	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๓ ท๒.๑ ข้อ ๑,๓ ท๓.๑ ข้อ ๒,๕ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒ ท๕.๑ ข้อ ๒	๔	๖
๘	กระต่ายกับเต่า	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๓,๘ ท๒.๑ ข้อ ๑,๓ ท๓.๑ ข้อ ๒,๕ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒ ท๕.๑ ข้อ ๑	๔	๖
๙	เพื่อนรู้ใจ	ท๑.๑ ข้อ๑,๖,๗ ท๒.๑ ข้อ ๒,๓ ท๓.๑ ข้อ ๔ ท๔.๑ ข้อ ๒,๓,๔ ท๕.๑ ข้อ ๒	๔	๖
๑๐	วันสงกรานต์	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๓ ท๒.๑ ข้อ ๑ ท๓.๑ ข้อ ๒,๕ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒ ท๕.๑ ข้อ ๒	๔	๖
รวมระหว่างเรียน				๘๐
สอบปลายปี			๑	๒๐
รวม			๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ : สัดส่วนคะแนนระหว่างเรียน : สอบปลายปี ๘๐ : ๒๐

โครงสร้างรายวิชา
 รหัสวิชา ท ๑๒๒๐๑ รายวิชาเสริมทักษะภาษาไทย ๒
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (เพิ่มเติม)
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ (ข้อที่)	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๑	ดอกสร้อยแสนงาม	ท๑.๑ ข้อ๑-๓ ท๒.๑ ข้อ ๓ ท๓.๑ ข้อ ๒ ท๔.๑ ข้อ ๑,๒,๔ ท๕.๑ ข้อ ๓	๓	๖
๒	นิทานอ่านใหม่	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๓,๕ ท๒.๑ ข้อ ๑,๓ ท๓.๑ ข้อ ๑,๒,๕ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒ ท๕.๑ ข้อ ๑-๒	๔	๖
๓	รีนรสักวา	ท๑.๑ ข้อ๑-๓ ท๒.๑ ข้อ ๒,๔ ท๓.๑ ข้อ ๓ ท๔.๑ ข้อ ๒,๔,๕ ท๕.๑ ข้อ ๒,๓	๔	๖
๔	ไก่แจ้แซ่เสียง	ท๑.๑ ข้อ๑-๓ ท๒.๑ ข้อ ๑ ท๓.๑ ข้อ ๕ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒,๔-๕ ท๕.๑ ข้อ ๓	๔	๖
สอบกลางปี			๑	๑๐
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ (ข้อที่)	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๖	ภาพวาดสี่เทียน	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๓,๖ ท๒.๑ ข้อ ๓ ท๓.๑ ข้อ ๕	๓	๖

		ท๔.๑ ข้อ ๒ ท๕.๑ ข้อ ๕		
๗	ยายกะตา	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๓ ท๒.๑ ข้อ ๔ ท๓.๑ ข้อ ๖ ท๔.๑ ข้อ ๒ ท๕.๑ ข้อ ๑	๔	๖
๘	โลกร้อน	ท๑.๑ ข้อ๑,๓,๕ ท๒.๑ ข้อ ๑ ท๓.๑ ข้อ ๗ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒ ท๕.๑ ข้อ ๑	๔	๖
๙	เปิดแล้ว	ท๑.๑ ข้อ๓,๗ ท๒.๑ ข้อ ๔ ท๓.๑ ข้อ ๓,๗ ท๔.๑ ข้อ ๑,๒,๓ ท๕.๑ ข้อ ๒	๔	๖
๑๐	ชาติของเรา	ท๑.๑ ข้อ๑,๓,๔ ท๒.๑ ข้อ ๑ ท๓.๑ ข้อ ๗ ท๔.๑ ข้อ ๑,๔,๕ ท๕.๑ ข้อ ๕	๔	๖
รวมระหว่างเรียน				๘๐
สอบปลายปี			๑	๒๐
รวม			๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ : สัดส่วนคะแนนระหว่างเรียน : สอบปลายปี ๘๐ : ๒๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๓๒๐๑ รายวิชาเสริมทักษะภาษาไทย ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (เพิ่มเติม)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๔๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ (ข้อที่)	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๑	กระต่ายไม่ตื่นตูม	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๕,๘,๙ ท๒.๑ ข้อ ๑,๒,๓,๖ ท๓.๑ ข้อ ๒,๓,๕,๖ ท๔.๑ ข้อ ๑,๔,๕ ท๕.๑ ข้อ ๑,๓,๔	๖	๘
๒	แม่ไก่อยู่ในตะกร้า	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๕,๙ ท๒.๑ ข้อ ๑,๕,๖ ท๓.๑ ข้อ ๔,๖ ท๔.๑ ข้อ ๑-๖ ท๕.๑ ข้อ ๑,๒,๓	๖	๘
๓	เด็กเอ๋ยเด็กน้อย	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๔,๕,๙ ท๒.๑ ข้อ ๑,๕,๖ ท๓.๑ ข้อ ๔,๖ ท๔.๑ ข้อ ๑,๖ ท๕.๑ ข้อ ๑ - ๔	๗	๙
สอบกลางปี			๑	๑๐
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ (ข้อที่)	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๔	ลูกแกะของซาฟิยะห์	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๔,๘,๙ ท๒.๑ ข้อ ๑,๒,๖ ท๓.๑ ข้อ ๑,๔,๕,๖ ท๔.๑ ข้อ ๑,๕,๖	๖	๑๒

		ท๕.๑ ข้อ ๑,๓		
๕	กาเหว่าที่กลางกรุง	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๔,๕,๙ ท๒.๑ ข้อ ๑,๖ ท๓.๑ ข้อ ๒,๔,๖ ท๔.๑ ข้อ ๑,๔,๖ ท๕.๑ ข้อ ๑-๓	๖	๑๒
๖	ธนูตกไม้กับเจ้าชาย น้อย	ท๑.๑ ข้อ๑-๕,๗,๙ ท๒.๑ ข้อ ๑,๒,๕,๖ ท๓.๑ ข้อ ๑,๓,๔,๖ ท๔.๑ ข้อ ๑-๒,๔,๖ ท๕.๑ ข้อ ๑,๓,๔	๗	๑๑
รวมระหว่างเรียน				๗๐
สอบปลายปี			๑	๓๐
รวม			๕๐	๑๐๐

หมายเหตุ : สัดส่วนคะแนนระหว่างเรียน : สอบปลายปี ๘๐ : ๒๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๔๒๐๑ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (เพิ่มเติม)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๘๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เวลา	น้ำหนัก
----------	----------------------	---------------	------	---------

		(ข้อที่)	(ชั่วโมง)	
๑	น้ำผึ้งหยดเดียว	ท๑.๑ ข้อ๑,๖ ท๒.๑ ข้อ ๒ ท๓.๑ ข้อ ๒,๓ ท๔.๑ ข้อ ๑,๓,๔ ท๕.๑ ข้อ ๔	๑๒	๙
๒	การผจญภัยของสุด สาคร	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๔,๖ ท๒.๑ ข้อ ๑,๗ ท๓.๑ ข้อ ๒,๔ ท๔.๑ ข้อ ๑,๓,๔,๕ ท๕.๑ ข้อ ๑,๒,๔	๑๒	๙
๓	ระบำสายฟ้า	ท๑.๑ ข้อ๒-๔ ท๒.๑ ข้อ ๒,๓,๔,๘ ท๓.๑ ข้อ ๕,๖ ท๔.๑ ข้อ ๑ ท๕.๑ ข้อ ๑ – ๒	๑๒	๙
๔	เรื่องเล่าจากพหุลุง	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๓ ท๒.๑ ข้อ ๓ ท๓.๑ ข้อ ๖ ท๔.๑ ข้อ ๓ ท๕.๑ ข้อ ๔	๑๐	๙
สอบกลางปี			๒	๑๐
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ (ข้อที่)	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๕	ดวงจันทร์ของลำเจียก	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๓,๔,๖,๘ ท๒.๑ ข้อ ๗ ท๓.๑ ข้อ ๒	๑๐	๘

		ท๔.๑ ข้อ ๓ ท๕.๑ ข้อ ๑,๓		
๖	ห้องสมุดป่า	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๖ ท๒.๑ ข้อ ๑-๔ ท๓.๑ ข้อ ๕,๖ ท๔.๑ ข้อ ๒,๕,๖ ท๕.๑ ข้อ ๔	๑๐	๘
๗	เที่ยวเมืองพระร่วง	ท๑.๑ ข้อ๑ ท๒.๑ ข้อ ๒ ท๓.๑ ข้อ ๔ ท๔.๑ ข้อ ๕ ท๕.๑ ข้อ ๒	๑๐	๘
รวมระหว่างเรียน				๗๐
สอบปลายปี			๒	๓๐
รวม			๘๐	๑๐๐

หมายเหตุ : สัดส่วนคะแนนระหว่างเรียน : สอบปลายปี ๘๐ : ๒๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท ๑๕๒๐๑ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (เพิ่มเติม)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๘๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ (ข้อที่)	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๑	กำเนิดผิคน ทั้งหลาย	ท๑.๑ ข้อ๑,๕ ท๒.๑ ข้อ ๑,๒,๖ ท๓.๑ ข้อ ๓,๕ ท๔.๑ ข้อ ๖ ท๕.๑ ข้อ ๔	๑๐	๘
๒	วิชาเหมือนสินค้า	ท๑.๑ ข้อ๑,๓,๕ ท๒.๑ ข้อ ๑,๒,๖ ท๓.๑ ข้อ ๑,๔ ท๔.๑ ข้อ ๑,๒ ท๕.๑ ข้อ ๔	๑๐	๘
๓	กระเช้าสีดา	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๕,๘ ท๒.๑ ข้อ ๒,๓,๖,๙ ท๓.๑ ข้อ ๑,๒,๕ ท๔.๑ ข้อ ๗ ท๕.๑ ข้อ ๑,๓	๑๐	๘
๔	พ่อค้าจากเมืองมะตะ มะ	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๕,๘ ท๒.๑ ข้อ ๑,๒,๖ ท๓.๑ ข้อ ๑,๔,๕ ท๔.๑ ข้อ ๕,๗ ท๕.๑ ข้อ ๑,๓,๔	๑๐	๘
สอบกลางปี			๒	๑๐
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ (ข้อที่)	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๕	ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	ท๑.๑ ข้อ๑,๕,๗ ท๒.๑ ข้อ ๑,๘,๙ ท๓.๑ ข้อ ๑,๒,๕	๙	๗

		ท๔.๑ ข้อ ๖,๗ ท๕.๑ ข้อ ๔		
๖	คบคนพาลพาลพาไป หาผิด	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๓,๕ ท๒.๑ ข้อ ๒,๓,๕,๙ ท๓.๑ ข้อ ๑,๕ ท๔.๑ ข้อ ๒,๖ ท๕.๑ ข้อ ๑,๒	๙	๗
๗	เหตุการณ์ในบ้านสวน	ท๑.๑ ข้อ๑ ท๒.๑ ข้อ ๒ ท๓.๑ ข้อ ๔ ท๔.๑ ข้อ ๕ ท๕.๑ ข้อ ๒	๙	๗
๘	ด้วยไทยล้วนหมายรัก สามัคคี	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๓ ท๒.๑ ข้อ ๒,๓,๔ ท๓.๑ ข้อ ๕ ท๔.๑ ข้อ ๓-๗ ท๕.๑ ข้อ ๑-๔	๙	๗
รวมระหว่างเรียน				๗๐
สอบปลายปี			๒	๓๐
รวม			๘๐	๑๐๐

หมายเหตุ : สัดส่วนคะแนนระหว่างเรียน : สอบปลายปี ๘๐ : ๒๐

โครงสร้างรายวิชา
รหัสวิชา ท ๑๖๒๐๑ รายวิชาภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน ๖
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (เพิ่มเติม)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๘๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ (ข้อที่)	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๑	ชมรมคนรักวรรณคดี	ท๑.๑ ข้อ ๑,๕ ท๒.๑ ข้อ ๑,๒,๖ ท๓.๑ ข้อ ๓,๕ ท๔.๑ ข้อ ๖ ท๕.๑ ข้อ ๔	๑๓	๑๐
๒	นักสืบทองอิน	ท๑.๑ ข้อ ๑,๓,๕ ท๒.๑ ข้อ ๑,๒,๖ ท๓.๑ ข้อ ๑,๔ ท๔.๑ ข้อ ๑,๒ ท๕.๑ ข้อ ๔	๑๓	๑๐
๓	การเดินทางของพลายน้อย	ท๑.๑ ข้อ ๑,๒,๕,๘ ท๒.๑ ข้อ ๒,๓,๖,๙ ท๓.๑ ข้อ ๑,๒,๕ ท๔.๑ ข้อ ๗ ท๕.๑ ข้อ ๑,๓	๑๓	๑๐
สอบกลางปี			๒	๑๐
ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ (ข้อที่)	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก
๔	อย่าชิงสุกก่อนหามไม่ดี งาม	ท๑.๑ ข้อ ๑,๒,๕,๘ ท๒.๑ ข้อ ๑,๒,๖	๑๓	๑๐

		ท๓.๑ ข้อ ๑,๔,๕ ท๔.๑ ข้อ ๕,๗ ท๕.๑ ข้อ ๑,๓,๔		
๕	ศึกษายเลียด	ท๑.๑ ข้อ๑,๕,๗ ท๒.๑ ข้อ ๑,๘,๙ ท๓.๑ ข้อ ๑,๒,๕ ท๔.๑ ข้อ ๖,๗ ท๕.๑ ข้อ ๔	๑๓	๑๐
๖	สมุดมิตรภาพ	ท๑.๑ ข้อ๑,๒,๓,๕ ท๒.๑ ข้อ ๒,๓,๕,๙ ท๓.๑ ข้อ ๑,๕ ท๔.๑ ข้อ ๒,๖ ท๕.๑ ข้อ ๑,๒	๑๓	๑๐
รวมระหว่างเรียน				๗๐
สอบปลายปี			๒	๓๐
รวม			๘๐	๑๐๐

หมายเหตุ : สัดส่วนคะแนนระหว่างเรียน : สอบปลายปี ๘๐ : ๒๐

โครงสร้างรายวิชา ภาษาไทย (เพิ่มเติม)

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย (เพิ่มเติม) ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน ๔ รหัสวิชา ท ๑๔๒๐๑
ระดับชั้น ป.๔ ภาคเรียนที่ ๑-๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๑	ขนมไทย ไร้เทียม ทาน	ท ๑.๑ ป.๔/๑-๓ ป.๔/๖ ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๒-๔ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒-๔ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๒	การอ่านเนื้อหาจะต้องฝึกจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี และฉันทลักษณ์อย่างคล่องแคล่วสามารถถ่ายทอดอารมณ์ตามเรื่องที่อ่านเป็นการสื่อความหมายไปสู่ผู้ฟัง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาคำศัพท์ สำนวนและความหมายของคำ ทำให้เราเกิดความเข้าใจได้ถูกต้องและชัดเจนนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของคำศัพท์ คำที่ไม่มีตัวสะกดทุกคำจัดเป็นคำในมาตรา ก กา คำขวัญเป็นถ้อยคำที่มีเสียงคล้องจอง ทำให้ไพเราะและมีความหมายกินใจสามารถจดจำได้ง่าย การรู้จักและเข้าใจคำที่มีอักษรนำ จะทำให้สามารถเขียนสะกดคำและอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง การเขียนแผนภาพ โครงเรื่องและนำแนวคิดจากเรื่องไปใช้ในชีวิตประจำวันจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นส่วนการเล่าข่าวเป็นการสื่อสารเรื่องราวที่ต้องการให้ผู้ฟังรับรู้ ซึ่งจะต้องอาศัยทักษะกระบวนการจึงจะสามารถเล่าข่าวได้ดี	๘	๒
๒	ออมไว้ได้ กำไรชีวิต	ท ๑.๑ ป.๔/๑-๓ ป.๔/๖ ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๑-๔ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒-๔ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๖ ท ๕.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔	การอ่านเนื้อหาจะต้องฝึกจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี และฉันทลักษณ์อย่างคล่องแคล่วสามารถถ่ายทอดอารมณ์ตามเรื่องที่อ่านเป็นการสื่อความหมายไปสู่ผู้ฟัง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาคำศัพท์ สำนวนและความหมายของคำ ทำให้เราเกิดความเข้าใจได้ถูกต้องและชัดเจนนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของคำศัพท์ ข้อความ การคัดลายมือจากบทร่ายกรองได้ถูกต้องและสวยงามทำให้อ่านง่ายขึ้นและน่าสนใจและการตั้งคำถามจากนิทาน การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง การเรียนรู้เรื่องสำนวนเปรียบเปรย ปริศนาคำทาย เป็นการฝึกจับใจความสำคัญและถอดความหมายได้เป็นอย่างดี	๗	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๓	ฝึก สมุนไพรมะ บุญญามี คุณค่า ทั้งนั้น	ท ๑.๑ ป.๔/๑-๓ ป.๔/๖ ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๑-๔ ป.๔/๖ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔	การศึกษาคำและความหมายของคำทำให้เราเกิดความเข้าใจได้ถูกต้องและชัดเจนนำไปใช้ได้ถูกต้อง เหมาะสมกับบริบทของคำศัพท์ การจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ตามอักขรวิธี และฉันทลักษณ์อย่างคล่องแคล่วสามารถถ่ายทอดอารมณ์ตามเรื่องที่อ่านเป็นการสื่อ ความหมายไปสู่ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และนำแนวคิดจากเรื่อง ไปใช้ในชีวิตประจำวัน บทอาขยานประเภทกลอนสี่เป็นบทท่องจำที่ต้องศึกษาให้ถูกต้องตามฉันท ลักษณ์ ซึ่งจะทำให้เกิดความซาบซึ้งและเห็นคุณค่ายิ่งขึ้น เป็นการแสดงความสามารถในการใช้ภาษาที่ มีความหมายงดงามและไพเราะ	๗	๒
๔	การผจญ ภัยของสุ สาน	ท ๑.๑ ป.๔/๑-๓ ป.๔/๖ ท ๒.๑ ป.๔/๒-๔ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒-๔ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๕ ท ๕.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔	การอ่านออกเสียงร้อยกรอง ต้องอ่านออกเสียงให้ชัดเจน ถูกต้องตามอักขรวิธีและถูกต้องตามลักษณะ ของบทร้อยกรอง การวรรคตอนและใช้น้ำเสียงได้เหมาะสม จะทำให้เข้าใจและแสดงคุณค่าได้ชัดเจน สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้ดี การเขียนย่อความเป็นการ เขียนสื่อสารที่มุ่งให้ผู้อ่านรับรู้ เข้าใจเรื่องราวโดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการสื่อสารจะทำให้การ เขียนสื่อสารมีประสิทธิภาพ การแต่งคำประพันธ์ที่ถูกต้องตามฉันทลักษณ์ นับเป็นการสื่อสารที่มี คุณค่าน่าสนใจและการพูดเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการทำความเข้าใจระหว่างทั้งผู้ส่งสาร และรับสาร การท่องจำบทอาขยานเป็นทำนองเสนาะช่วยให้บทอาขยานนั้นมีความไพเราะ ผู้ท่องเกิด ความสนใจจดจำบทอาขยานได้ดีและสนุกสนานยิ่งขึ้น	๗	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๕	น้ำผึ้งหยดเดียว	ท ๑.๑ ป.๔/๑-๓ ป.๔/๖ ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๒-๓ ป.๔/๗-๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒-๔ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ท ๕.๑ ป.๔/๑-๒	การอ่านออกเสียงที่ชัดเจนถูกต้องตามหลักการอ่าน การอธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความได้อย่างถูกต้อง ผู้อ่านต้องรับรู้และเข้าใจ จึงจะสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการตั้งจุดหมายในการอ่าน อ่านอย่างพินิจ พิจารณา จะทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดี สามารถตอบคำถามลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และนำไปเขียนเป็นแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อเล่าเรื่องและเขียนเรื่องได้ การรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องการสะกดคำ ในมาตราต่างๆ และบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ ได้ สามารถแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ทำให้เขียนข้อความ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ถ่ายทอดเรื่องราวและความคิดสู่ผู้อ่านได้อย่างเหมาะสมชัดเจน การโฆษณา ผู้เขียนต้องพิจารณาความน่าเชื่อถือก่อนเลือกใช้บริการ ตลอดจนการฟังนิทานคติธรรม มีการสอดแทรกข้อคิดให้ผู้ฟังนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองให้เกิดประโยชน์สูงสุด	๗	๒
๖	ภูมิใจมรดกโลก	ท ๑.๑ ป.๔/๑-๓ ป.๔/๖ ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๑-๖ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๖ ท ๕.๑ ป.๔/๓	การศึกษาคำและความหมายของคำทำให้เราเกิดความเข้าใจได้ถูกต้องและชัดเจนนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของคำศัพท์ การจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธีอย่างคล่องแคล่วสามารถถ่ายทอดอารมณ์ตามเรื่องที่อ่านเป็นการสื่อความหมายไปสู่ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และนำแนวคิดจากเรื่องไปใช้ในชีวิตประจำวัน การรู้หลักเกณฑ์ในการผันวรรณยุกต์ การรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องคำที่มีไม่ทันหมด คำเป็นคำตายจะทำให้รู้จักใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย การเขียนจดหมายส่วนตัวเป็นการเขียนสื่อสารที่มีความเป็นส่วนตัวเฉพาะบุคคลเพื่อสื่อความคิดความต้องการและความรู้สึกของผู้เขียนซึ่งใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับตามกาลเทศะ สำนวนไทยบ่งบอกเอกลักษณ์ความเป็นไทยด้านภาษาซึ่งมีหลายประเภทและมีความหมายที่ดี การร้องเพลงพื้นบ้านเป็นเอกลักษณ์ที่งดงามของแต่ละภาคของไทยซึ่งจะทำให้เกิดความไพเราะซาบซึ้งและเห็นคุณค่ายิ่งขึ้น เป็นการสื่อถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยและการร้องเพลงอาเซียนเป็นการแสดงถึงความเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียน	๗	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๗	ชีวิตที่ถูก เมิน	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๓ ป.๔/๖ ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๒-๔ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔ ท ๕.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔	การศึกษาคำศัพท์และความหมายของคำทำให้เราเกิดความเข้าใจได้ถูกต้องและชัดเจนนำไปใช้ได้ ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของคำศัพท์ การจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านทำให้สามารถเก็บ สาระสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่องได้ การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี หากรู้หลักการ อ่านจะทำให้อ่านได้อย่างคล่องแคล่วและช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินสามารถถ่ายทอดอารมณ์ตาม เรื่องที่อ่านเป็นการสื่อความหมายไปสู่ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนแผนภาพโครงเรื่องเป็น วิธีการกำหนดทิศทางการอ่านซึ่งสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการอ่านได้อย่างดีและนำแนวคิดจาก เรื่องไปใช้ในชีวิตประจำวัน คำนาม คำสรรพนาม ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจลักษณะหน้าที่และ นำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ประโยคสื่อสารเป็นการเรียบเรียงคำหรือกลุ่มคำมาเรียบเรียงเป็นประโยคเพื่อ สื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจชัดเจนตามที่เรต้องการ การเขียนเรียงความเป็นการนำเรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ความรู้สึกมาเรียบเรียงด้วยภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน สละสลวย เพื่อสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตามที่ ผู้เขียนต้องการ บทร้อยกรอง เป็นบทที่มีความไพเราะ สละสลวย มีการเอื้อนเสียงในการอ่านและมี ฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรองแต่ละประเภท	๗	๒
๘	ระบำ สายฟ้า	ท ๑.๑ ป.๔/๑-๓ ป.๔/๖-๘ ท ๒.๑ ป.๔/๒-๓ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒-๔ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๑-๒ ท ๕.๑ ป.๔/๑-๒	การอ่านออกเสียงที่ชัดเจนถูกต้องตามหลักการอ่าน การอธิบายความหมายของคำ ประโยคและ ข้อความได้อย่างถูกต้อง ผู้อ่านต้องรับรู้และเข้าใจ จึงจะสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการตั้งจุดหมายในการอ่าน อ่านอย่างพินิจ พิจารณา จะทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ดี สามารถตอบคำถามลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และนำไปเขียนเป็นแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อเล่าเรื่อง และเขียนเรื่องได้ การรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องชนิดของคำและหน้าที่ของคำทำให้สามารถนำคำมา เรียบเรียงเป็นประโยคได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา ทำให้เขียนข้อความ เขียนเรื่องจาก ประสบการณ์ถ่ายทอดเรื่องราวและความคิดสู่ผู้อ่านได้อย่างเหมาะสมชัดเจน ตลอดจนการการนำ ความรู้และข้อคิดที่ได้จากหนังสือหรือจากตำนานพื้นบ้าน ไปประยุกต์ใช้จะทำให้การสื่อสารเกิด ประโยชน์สูงสุด ต่อผู้ส่งสารและผู้รับสาร	๖	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๙	เรื่องเล่า จากพหุลักษณ์	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๓-๔ ป.๔/๖-๘ ท ๒.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔-๕ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ป.๔/๔ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๖-๗ ท ๕.๑ ป.๔/๓	การอ่านเนื้อหาจะต้องฝึกจับใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี และฉันทลักษณ์อย่างคล่องแคล่ว สามารถถ่ายทอดอารมณ์ตามเรื่องที่อ่านเป็นการสื่อความหมายไปสู่ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาคำศัพท์ สำนวนและความหมายของคำ ทำให้เราเกิดความเข้าใจได้ถูกต้องและชัดเจนนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของคำศัพท์ ข้อความ การใช้สำนวนไทย ทำให้เข้าใจความหมาย การอ่านบทความคืองานเขียนที่มุ่งถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความรู้ของผู้เขียนไปสู่ผู้อ่านบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงจากแหล่งต่าง ๆ การศึกษาเรื่องภาษาถิ่น จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา และแยกแยะความแตกต่างของภาษาถิ่นกับภาษาไทยมาตรฐาน เพลงพื้นบ้านจะใช้คำภาษาถิ่นเป็นเนื้อเรื่องซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่นและการมีมารยาทในการฟัง การดู การพูดจะทำให้ได้รับความรู้ที่มีประโยชน์ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๖	๒
๑๐	โอม พินิจ พิจารณา	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๓ ป.๔/๖ ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๒-๔ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๑-๒ ป.๔/๖ ท ๕.๑ ป.๔/๑-๒	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องอธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวน จากเรื่องที่อ่านอ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านสรุปความรู้และข้อคิด จากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมีมารยาทในการอ่านเขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียนเขียนย่อ ความจากเรื่องสั้นๆ มีมารยาท ในการเขียน จำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู พูดสรุปความจากการฟังและดู มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน หรือนิทานคติธรรม อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง	๖	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๑๑	แรงพิโรธ จากฟ้าดิน	ท ๑.๑ ป.๔/๑-๓ ป.๔/๖ ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๒-๓ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒-๖ ท ๔.๑ ป.๔/๑ ม ๕.๑ ป.๔/๑-๒	การอ่านออกเสียงที่ชัดเจนถูกต้องตามหลักการอ่าน ทำให้ผู้อ่านสื่อความหมายกับผู้ฟังได้อย่างชัดเจน ผู้ฟังสามารถรับรู้เรื่องราว ทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ การอธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความได้อย่างถูกต้อง ผู้อ่านต้องรับรู้และเข้าใจ จึงจะสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการตั้งจุดหมายในการอ่าน อ่านอย่างพินิจ พิจารณา จะทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดี สามารถตอบคำถามลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และนำไปเขียนเป็นแผนภาพความคิด เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการเขียนเรื่องได้ดี การรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาเรื่องคำพ้องรูป คำพ้องเสียงทำให้สามารถนำคำมาเรียบเรียงเป็นประโยคได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เกิดประโยชน์ต่องานเขียนสื่อสาร เขียนคำแนะนำและนำความคิดสู่ผู้อ่านได้อย่างเหมาะสม การมีมารยาทในการฟัง การดู การพูด จะทำให้ได้รับความรู้ที่มีประโยชน์ นำไปใช้พูดรายงานเพื่อการสื่อสารให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อผู้ส่งสารและผู้รับสาร	๖	๑
๑๒	ไวรัสร้าย	ท ๑.๑ ป.๔/๑-๓ ป.๔/๖ ป.๔/๘ ท ๒.๑ ป.๔/๒-๓ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๒-๔ ป.๔/๖ ท ๔.๑ ป.๔/๓-๔ ท ๕.๑ ป.๔/๑ ป.๔/๓	การอ่านในใจเป็นการอ่านที่เข้าใจเรื่องราวได้เพียงคนเดียว ผู้อ่านต้องใช้สมาธิในการอ่าน ศึกษาคำยากตั้งจุดหมายในการอ่าน อ่านอย่างพินิจ พิจารณา จะทำให้จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน สามารถตอบคำถามลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง และนำไปเขียนเป็นแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อเล่าเรื่อง และเขียนเรื่องได้ การฟัง การดู การพูด เล่าเรื่องการพูดสรุปความจากการฟังและมีมารยาทในการพูด การฟัง การดู เป็นการนำความรู้จากประสบการณ์ที่ได้รับสู่ผู้ฟังโดยมีจุดประสงค์ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ความบันเทิง และสรุปความรู้ พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ ระบุชนิดและหน้าที่ของคำ	๖	๑
			รวม	๘๐	๒๐

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย(เพิ่มเติม) ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน ๕ รหัสวิชา ท ๑๕๒๐๑
ระดับชั้น ป.๕ ภาคเรียนที่ ๑-๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๑	สายน้ำ สายชีวิต	ท ๑.๑ ป.๕/๑-๒ ป.๕/๕ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๑-๓ ป.๕/๘ ท ๓.๑ ป.๕/๒ ป.๕/๕ ท ๔.๑ ป.๕/๗ ท ๕.๑ ป.๕/๒	การอ่านจับใจความ เพื่อเก็บสาระสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่อง ผึกคิดหรือตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ การอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรองถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์และอักขรวิธี เรียนรู้คำ เข้าใจ ความหมายและการนำไปใช้ เขียนแผนภาพโครงเรื่องเพื่อช่วยให้การนำเสนอหรือเขียนเรื่องสั้นๆ มีความชัดเจน การฟังและการดูเรื่องราวจากสื่อต่าง ๆ และตั้งคำถามและตอบคำถาม การอ่านทำนองเสนาะถูกต้องตาม ลักษณะคำประพันธ์และอักขรวิธีจะทำให้เกิดความไพเราะซาบซึ้ง การศึกษาสำนวนไทย อักษรนำ และใช้ให้ ถูกต้องเหมาะสม การเขียนคำขวัญสำหรับการเตือนใจ การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข่าวโดยการใช้เหตุผล หรือคิดหาหลักฐานอ้างอิงได้ชัดเจนแล้วจึงตัดสินใจเชื่อถือ	๗	๒
๒	ครอบครัว พอเพียง	ท ๑.๑ ป.๕/๑-๕ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๓ ป.๕/๖ ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๕ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๒	ศึกษาคำ ข้อความและสำนวนภาษาในบทเรียนเพื่อให้ทราบความหมาย ควรเลือกใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้อง เหมาะสม การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อเก็บใจความ สำคัญของเรื่อง รวมทั้งผึกคิดหรือตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ การพูดและการเขียนแสดงความรู้สึกที่ดีจะต้องรู้ หลักการพูด การเขียนแผนภาพโครงเรื่องเป็นการจัดระบบความคิดที่มีต่อการเขียน การเขียนแบบต่างๆเป็นการ เขียนเพื่อสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำที่ถูกต้อง มีมารยาทในการเขียน การศึกษาชนิดและหน้าที่ของคำ จะช่วยให้เรา ทราบชนิดของคำ นิทานพื้นบ้านมีสาระหรือข้อคิดที่เป็นประโยชน์ การแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นเป็นการคิด วิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	๗	๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๓	กำเนิดนิพนธ์ ผู้คน ทั้งหลาย	ท ๑.๑ ป.๕/๑-๓ ป.๕/๕ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๓ ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ท ๔.๑ ป.๕/๔ ท ๕.๑ ป.๕/๒-๔	การอ่านจับใจความสาระสำคัญของเรื่อง การอ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรองตามอักขรวิธี เว้นวรรคตอน ลีลา น้ำเสียงตามฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์และเนื้อหา ความหมายโดยนัย และข้อความที่เป็นการบรรยายพรรณนา การเขียนแสดงความรู้สึกรู้สึกความคิดเห็นอย่างมีมารยาทและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน การเรียนรู้คำให้เกิดการพัฒนาทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ การเขียนโครงเรื่องและแผนภาพ ความคิดจัดระบบความคิดที่มีต่อการเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อช่วยให้การนำเสนอชัดเจนเป็นระบบ การใช้คำราชาศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับของบุคคล การวิเคราะห์วรรณคดีและข้อคิดในเรื่อง ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิต การพูดแสดงความรู้และความคิดเห็น เพื่อบอกให้ผู้ฟังทราบ ว่า ผู้พูดคิดอย่างไรต่อสิ่งที่ฟัง อ่าน หรือดู การท่องจำบทอาขยาน ที่มีความไพเราะและแฝงไว้ด้วยความคิดหรือคำสอนที่เป็นประโยชน์	๗	๒
๔	คนละไม้ คนละมือ	ท ๑.๑ ป.๕/๑-๒ ป.๕/๕ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๓ ป.๕/๘ ท ๓.๑ ป.๕/๔-๕ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๑-๒	การอ่านจับใจความเพื่อเก็บสาระสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่อง ผูกคิดหรือตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ หรือหา ประโยคใจความสำคัญ ศึกษาคำ ข้อความและสำนวนภาษาในบทเรียน เขียนแผนภาพความคิดจัดระบบความคิดที่มีต่อการเขียนเรื่อง การเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องหมายวรรคตอน และอักขรย่อ จะทำให้สามารถอ่านข้อความ หรือเรื่องราวต่างๆได้เข้าใจ รำลึกถึงสุนทรพจน์บุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการแต่งกลอน การอ่าน บทความแล้วรู้จักสรุปความรู้ ข้อคิด คุณค่า วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต การใช้คำบุพบททำหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือกลุ่มคำเพื่อบอกเวลา ตำแหน่ง สถานที่ ความเป็นเจ้าของ หรือความประสงค์ การมีมารยาทในการอ่าน และการสร้างนิสัยรักการอ่าน เป็น พื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้หรือเป็นเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาสติปัญญา	๘	๒
๕	ภัยเงียบ	ท ๑.๑ ป.๕/๑-๓ ป.๕/๕ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๑-๓	การอ่านจับใจความ เพื่อเก็บสาระสำคัญหรือใจความสำคัญของ เรียนรู้คำ ข้อความและสำนวนภาษาในบทเรียน ช่วยให้เกิดการพัฒนาทางภาษาให้มีประสิทธิภาพ. การเขียนแผนภาพโครงเรื่องเพื่อช่วยให้การนำเสนอหรือ เขียนเรื่องสั้นๆ มีความชัดเจน การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารอย่างมีเหตุผล การแต่งประโยคได้ถูกต้อง ตามหลัก ภาษา การใช้คำที่มีอักษรควบและบอกความหมายของคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำได้ถูกต้อง การใช้คำ	๘	๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
		ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๓ ท ๔.๑ ป.๕/๑-๓ ป.๕/๕ ท ๕.๑ ป.๕/๒	ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยโดยรู้ลักษณะของคำและความหมายของคำทำให้อ่าน เขียน และเข้าใจข้อความ ต่างๆ ได้ชัดเจน การอ่านหรือฟังนิทาน และระบุนิทานและข้อคิด เพื่อนำไปใช้ในชีวิตได้		
๖	กระเช้า ของนางสี ดา	ท ๑.๑ ป.๕/๑-๒ ป.๕/๕ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๒-๔ ป.๕/๘ ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๓ ป.๕/๕ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๓ ท ๕.๑ ป.๕/๑-๓	การอ่านจับใจความ เพื่อเก็บสาระสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่อง ผูกคิดหรือตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ การ อ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรองถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์และอักขรวิธี เรียนรู้คำ เข้าใจ ความหมายและการนำไปใช้ เขียนแผนภาพโครงเรื่องเพื่อช่วยให้การนำเสนอหรือเขียนเรื่องสั้นๆ มีความชัดเจน การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ การฟัง การดู เรื่องราวต่างๆ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ การ เขียนเรื่องตามจินตนาการ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้รับรู้ถึงความคิดของผู้เขียน และการเข้าใจความหมายของ ภาษาถิ่นทำให้การสื่อสารเข้าใจตรงกัน การเขียนคำแนะนำและอธิบายแสดงขั้นตอนเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องใด เรื่องหนึ่งอย่างถูกต้องชัดเจน	๘	๒
๗	ประชาธิปไตย กลาง	ท ๕.๑ ป.๕/๑-๒ ป.๕/๔-๕ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๓-๔ ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๓	การอ่านจับใจความ เพื่อเก็บสาระสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่อง ผูกคิดหรือตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ การ อ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรองถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์และอักขรวิธี เรียนรู้คำ เข้าใจ ความหมายและการนำไปใช้ เขียนแผนภาพโครงเรื่องเพื่อช่วยให้การนำเสนอหรือเขียนเรื่องสั้นๆ มีความชัดเจน การฟัง การดู โฆษณา โดยใช้การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถืออย่างมีเหตุผล การใช้คำเชื่อมคำกับคำ ประโยค หรือ ข้อความให้ต่อเนื่องเป็นเนื้อความเดียวกัน การอ่าน ดู หรือฟังนิทานคุณธรรมแล้วนำความรู้และข้อคิดไปใช้ใน ชีวิต การแต่งกายพิธีการ ๑๑ พรรณนาเรื่องทำให้จดจำง่ายและเกิดจินตนาการตามเนื้อเรื่องได้ดี การย่อความ	๗	๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
		ป.๕/๕ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๖ ท ๕.๑ ป.๕/๑-๒	สรุปใจความสำคัญจากสารที่ได้รับทำให้เข้าใจเรื่องที่จะสื่อสารได้ง่ายขึ้น การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจด้วยการแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นเพื่อตัดสินใจรับรู้เรื่องราวที่เป็นจริงในชีวิตจริง		
๘	ร่วมแรง ร่วมใจ	ท ๑.๑ ป.๕/๑-๘ ท ๒.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๓ ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๓ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๑-๒	ศึกษาคำ ข้อความและสำนวนภาษาในบทเรียนเพื่อให้ทราบความหมาย ควรเลือกใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้อง การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง การอ่านจับใจความเพื่อใจความสำคัญของเรื่อง รวมทั้งฝึกคิดหรือตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ การเลือกอ่านหนังสือควรเลือกหนังสือที่มีคุณค่าเหมาะสมกับวัย การอ่านข่าวสารของทางราชการเป็นการสื่อสารข้อความจากหน่วยงานราชการถึงประชาชน การเขียนแผนภาพโครงเรื่องเป็น การจัดระบบความคิดที่มีต่อการเขียน การคัดลายมือมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการเขียน มีมารยาทในการเขียน คำอุทานเป็นคำที่แสดงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด การเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องหมายวรรคตอน และอักขรย่อจะทำให้สามารถอ่านข้อความหรือเรื่องราวต่างๆ ได้เข้าใจ นิทานเป็นเรื่องเล่าที่สมมุติขึ้น มุ่งให้ข้อคิดที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	๗	๒
๙	วิชา เหมือน สินค้า	ท ๑.๑ ป.๕/๑-๒ ป.๕/๕-๖ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๑-๒ ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๒ ป.๕/๕ ท ๔.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๖ ท ๕.๑ ป.๕/๑-๓	ศึกษาคำ ข้อความและสำนวนภาษาในบทเรียนเพื่อให้ทราบความหมาย การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านเพื่อใจความสำคัญของเรื่อง รวมทั้งฝึกคิดหรือตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ การท่องจำบทอาขยานมีความไพเราะและแฝงไว้ด้วยความคิดหรือคำสอนที่เป็นประโยชน์ การใช้พจนานุกรม เพื่อใช้เป็นที่ยืนยันความหมายของคำชนิดและที่มาของคำ การแต่งคำประพันธ์ควรศึกษาลักษณะของคำประพันธ์แต่ละชนิด การฟังจะให้ได้ประโยชน์อย่างแท้จริง ผู้ฟังต้องรู้จักฟังอย่างมีมารยาท การรู้จักคำชนิดต่างๆและหน้าที่ของคำ จะช่วยให้สามารถนำคำเหล่านั้นเรียบเรียงเป็นประโยคที่ใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษา วิเคราะห์วรรณคดี วรรณกรรมร่วมสมัย ต้องรู้จักคิด วิเคราะห์ นำสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๗	๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๑๐	จากคลอง สู่ห้องแอร์	ท ๑.๑ ป.๕/๑-๓ ป.๕/๕ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๑-๓ ป.๕/๕ ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๑ ป.๕/๕ ท ๔.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๑-๔	ศึกษาคำ ข้อความและสำนวนภาษาในบทเรียนเพื่อให้ทราบความหมาย เลือกใช้คำได้ถูกต้อง ตรงตาม ความหมาย การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง การอ่านจับใจความ การอ่านนิทาน เป็นการอ่าน เพื่อเก็บสาระสำคัญหรือใจความสำคัญ ข้อคิดของเรื่อง รวมทั้งฝึกคิดหรือตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบ พุดแสดง ความรู้ ความคิดเห็นเพื่อบอกให้ผู้ฟังทราบ การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง การเขียนเรียงความ การเขียนจดหมาย เป็นการจัดระบบความคิดที่มีต่อการเขียน มีมารยาทในการเขียน ประโยคที่มีส่วนขยายมีความชัดเจนในการ สื่อสาร	๗	๑
๑๑	พ่อค้าจาก เกาะตะมะ	ท ๑.๑ ป.๕/๑-๒ ป.๕/๕ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๓ ป.๕/๗ ป.๕/๙ ท ๓.๑ ป.๕/๔-๕ ท ๔.๑ ป.๕/๔ ท ๕.๑ ป.๕/๑-๓	ศึกษาคำ ข้อความและสำนวนภาษาในบทเรียนเพื่อให้ทราบความหมาย การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบท ร้อยกรอง การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญของเรื่อง รวมทั้งฝึกคิดหรือตั้งคำถามเพื่อหา คำตอบ การเขียนแผนภาพโครงเรื่องเป็นการจัดระบบความคิดที่มีต่อการเขียน การกรอกแบบรายการมี ความสำคัญและจำเป็นในชีวิตประจำวัน คำราชาศัพท์เป็นคำที่ต้องใช้ให้ถูกต้อง การใช้โวหารชนิดต่างๆ เพลง ร่วมสมัย สะท้อนสภาพวิถีชีวิตความคิด ความเชื่อให้ข้อคิดเป็นประโยชน์	๗	๑
			รวม	๘๐	๒๐

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย (เพิ่มเติม) ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน ๖ รหัสวิชา ท ๑๖๒๐๑
ระดับชั้น ป.๖ ภาคเรียนที่ ๑-๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๑	ชมรมคน รัก วรรณคดี	ท ๑.๑ ป.๖/๑-๓ ป.๖/๕ ท ๒.๑ ป.๖/๒-๓ ป.๖/๖ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๑-๒ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๓ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๓	อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง รู้ความหมายของคำนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตรู้ความหมายในการอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆเขียนสื่อสารเขียนจดหมายส่วนตัว เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม พุดเล่าเรื่องเป็นการนำความรู้และประสบการณ์มาถ่ายทอดสู่ผู้ฟัง สามารถสื่อสารภาษาถิ่นแต่ละภาคได้ มีมารยาทในการอ่านและการเขียน	๑๕	๓
๒	จากผา แต้มสู่ อียิปต์	ท ๑.๑ ป.๖/๑-๕ ป.๖/๙ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๑-๒ ป.๖/๔ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑-๒ ท ๕.๑ ป.๖/๑	การอ่านอ่านออกเสียงวรรณกรรมเรื่องจากผาแต้มสู่อียิปต์ การอ่านสรุปใจความสำคัญ การอ่านคำศัพท์ การอ่านวัน เดือน ปี แบบไทยจะต้องเข้าใจความหมายของการใช้ตัวเลขแทนวัน เดือน และชื่อปีนักษัตรจึงจะเข้าใจความหมายและสื่อสารได้ตรงกัน การมีมารยาทในการอ่าน เป็นการแสดงถึงอุปนิสัยที่ดีและน่าชื่นชม การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและอธิบายการนำความรู้และข้อคิดจากวรรณกรรมเพื่อนำไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ การนำความรู้และประสบการณ์มาถ่ายทอดสู่ผู้ฟังด้วยการพุดเล่าเรื่อง เป็นการให้ความรู้หรือผ่อนคลายอารมณ์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความเพลิดเพลิน พยางค์คือเสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๆ จะมีความหมายหรือไม่มีความหมายก็ได้ ส่วนวลีคือการนำคำมาเรียงกันตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไป มีความหมายแต่ยังไม่สมบูรณ์อย่างประโยค บทความ คืองานเขียนที่มุ่งเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความรู้ของผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน บน	๑๕	๓

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
		ป.๖/๓	พื้นฐานของข้อเท็จจริงจากแหล่งต่าง ๆ ประเทศไทยมีภาษาถิ่นที่พูดสื่อสารกันภายในท้องถิ่น ต่างกันไปแต่ละภาคเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกัน		
๓	ควายข้าว และ ชาวนา	ท ๑.๑ ป.๖/๑-๔ ป.๖/๙ ท ๒.๑ ป.๖/๑-๔ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๔-๕ ป.๖/๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑-๒ ป.๖/๖ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ป.๖/๓ ป.๖/๔	การอ่านวรรณกรรม เพื่อสรุปใจความสำคัญ อ่านออกเสียงคำศัพท์และเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง ชัดเจน วรรคตอน และเขียนแผนภาพโครงเรื่อง อธิบายการนำความรู้และข้อคิดจากวรรณกรรมเพื่อนำไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตมาเขียนเรียงความโดยมีรูปแบบเฉพาะคือมีคำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป เป็นการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ไปยังผู้อ่าน อธิบายลักษณะของสำนวนสุภาพ และการคิดลายมือได้ถูกต้องและสวยงาม การพูดโน้มน้าวเป็นการพูดให้ผู้อื่นเชื่อถือและคล้อยตามผู้พูดอย่างมีเหตุผล โดยผู้พูดต้อง เตรียมตัวในการพูดด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสม บุคลิกภาพที่ดีและมีการแสดงความจริงใจต่อผู้ฟัง ทำให้ผู้ฟังปฏิบัติตนในสิ่งที่ผู้พูดต้องการและท่องจำบทอาขยานให้ถูกฉันทลักษณ์ เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและเห็นคุณค่า และสามารถนำแนวคิดไปใช้ในชีวิตจริงให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นได้	๑๕	๓
๔	อ่านป้าย ได้สาระ	ท ๑.๑ ป.๖/๑-๕ ป.๖/๙ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ป.๖/๙ ท ๓.๑ ป.๖/๑-๒ ป.๖/๕-๖ ท ๔.๑ ป.๖/๒ ป.๖/๔	การอ่านออกเสียงคำศัพท์และเนื้อเรื่องวรรณกรรมเรื่องอ่านป้ายได้สาระ การอ่านสรุปใจความสำคัญ การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและอธิบายการนำความรู้และข้อคิดจากวรรณกรรมเพื่อนำไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ การได้วาทีเป็นการพูดโน้มน้าวให้ผู้อื่นเชื่อถือและคล้อยตาม โดยการนำเอาเหตุผลมาหักล้างกันจนได้แนวทางเลือกที่ดีที่สุด การมีมารยาทในการฟัง การดู การพูด จะทำให้รับสารและส่งสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะเป็นที่ชื่นชมของผู้พบเห็น วลีคือการนำคำมาเรียงกันตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไป แต่ยังไม่มีความหมายไม่ครบถ้วนสมบูรณ์อย่างประโยค ประโยคคือ กลุ่มคำที่เรียงต่อกันแล้วได้ใจความสมบูรณ์ว่า ใคร ทำอะไร คิดอย่างไร รู้สึกอย่างไร หรือมีสภาพอย่างไร บทร้อยกรอง คือถ้อยคำที่เรียบเรียงให้เป็นระเบียบถูกต้องตามข้อกำหนดฉันทลักษณ์มีความ	๑๕	๓

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๕.๑ ป.๖/๓	งดงามทางด้านการใช้ภาษาและมีคุณค่า สุนทรภู่ ครูกลอนของไทยผู้สร้างสรรค์วรรณคดีอันล้ำค่าไว้เป็นมรดกตกทอดสืบต่อไป		
๕	นิทานทอง อิน	ท ๑.๑ ป.๖/๑-๕ ป.๖/๘-๙ ท ๒.๑ ป.๖/๘-๙ ท ๓.๑ ป.๖/๑-๒ ป.๖/๔-๖ ท ๔.๑ ป.๖/๔ ท ๕.๑ ป.๖/๑-๓	การอ่านเรื่อง เพื่อสรุปใจความสำคัญ อ่านออกเสียง คำศัพท์และเนื้อเรื่อง เขียนแผนภาพโครงเรื่องและอธิบายการนำความรู้และข้อคิดจากวรรณกรรมเพื่อนำไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ การอ่านข่าว ทำให้รู้ทันเหตุการณ์ของสังคมและโลกข่าวที่ดีจะต้องจริงตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่บิดเบือนจากความจริง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ เป็นการเขียนที่แสดงจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน ประโยคสามัญเป็นประโยคที่กล่าวถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงสิ่งเดียว และสิ่งนั้นแสดงกริยาอาการหรืออยู่ในสภาพเพียงอย่างเดียว โครงการงานวิจัยเล็กๆ สำหรับนักเรียนเป็นการแก้ปัญหา หรือข้อสงสัยโดยใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หากเนื้อหาหรือข้อสงสัยเป็นไปตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด จะเรียกว่าโครงการกลุ่มสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าที่สืบทอดต่อ ๆ กันมา แสดงถึงภูมิปัญญาทางภาษาและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สอดแทรกข้อคิดให้ผู้ฟังนำไปประยุกต์ใช้กับตนเองให้เกิดประโยชน์สูงสุด	๑๐	๔
๖	กทลิตานี	ท ๑.๑ ป.๖/๑-๖ ป.๖/๙ ท ๒.๑ ป.๖/๒-๓ ป.๖/๘-๙ ท ๓.๑ ป.๖/๑-๒ ป.๖/๕-๖ ท ๔.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๑	การอ่านออกเสียงคำศัพท์และเนื้อเรื่องเรื่องกทลิตานี การอ่านสรุปใจความสำคัญ การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะให้ผู้อ่านปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและอธิบาย การนำความรู้และข้อคิดจากวรรณกรรมเพื่อนำไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ การเขียนนิทานเป็นการเขียนเรื่องตามจินตนาการโดยใช้ประสบการณ์เดิม ผสมกับความคิดสร้างสรรค์ถ่ายทอดเรื่องราวด้วยสำนวนภาษาที่สนุกสนานน่าสนใจ การพรรณนารงค์เป็นการพูดให้ผู้อื่นเชื่อถือและคล้อยตามผู้พูดอย่างมีเหตุผล โดยผู้พูดต้องเตรียมตัวในการพูดด้วยสำนวนภาษาที่เหมาะสม บุคลิกภาพที่ดีและมีการแสดงความจริงใจต่อผู้ฟัง คำนามเป็นคำชนิดหนึ่งที่ใช้เรียกคน พืช สัตว์ สิ่งของและสถานที่ ซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งประธานและกรรมในประโยคและใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน คำสรรพนามเป็นคำที่ใช้แทนคำนาม และคำสรรพนามเป็นคำ	๑๐	๔

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	จำนวน ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
		ป.๖/๓	ที่ต้องการใช้ในการสนทนาในชีวิตประจำวัน จึงต้องเลือกใช้กับบุคคลต่างๆ ให้ถูกต้องเหมาะสม คำกริยาเป็นคำที่แสดงอาการหรือสภาพ หรือการกระทำของประธานในประโยคซึ่งเป็นคำนาม หรือคำสรรพนาม ประโยคทุกประโยคต้องมีกริยา วันภาษาไทยแห่งชาติตรงกับวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ของทุกปี ซึ่งถือเป็นวันสำคัญวันหนึ่งของไทย		
			รวม	๘๐	๒๐

คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย
ระดับประถมศึกษา
สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชา ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน ๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

รหัสวิชา ท ๑๑๒๐๑

เวลา ๘๐ ชั่วโมง

ฝึกทักษะอ่านเขียน ฟัง ดูและ พูด โดยอ่านนิทาน เรื่องสั้น บทอาขยาน คำคล้องจอง
 เพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญ แสดงความคิดจากเรื่องที่อ่าน ฟัง เลือกหนังสืออ่านตามความ
 ต้องการ อ่านคิดถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน สามารถเขียนสะกดคำตามมาตราต่างๆ ได้รวมทั้ง
 สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องและเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ข้อที่ ๑ - ๔, ๖, ๘

ท ๒.๑ ข้อที่ ๒ - ๓

ท ๓.๑ ข้อที่ ๒, ๓, ๔, ๕

ท ๔.๑ ข้อที่ ๒ - ๔

ท ๕.๑ ข้อที่ ๑ - ๒

รวม ๑๗ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชา เสริมทักษะภาษาไทย ๒
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม
รหัสวิชา ท ๑๒๒๐๑
เวลา ๘๐ ชั่วโมง

ฝึกทักษะอ่านเขียน โดยสามารถอ่าน และออกเสียงคำ ประโยคที่มีคำควบกล้ำได้ถูกต้อง สามารถ
ออกเสียงคำ ร/ล ควบกล้ำได้ชัดเจน

เพื่อให้สามารถแยกคำควบกล้ำแท้และควบกล้ำไม่แท้ได้ รวมทั้งสามารถนำคำควบกล้ำแท้ ควบกล้ำ
ไม่แท้มาแต่งประโยค และเรื่องราวต่างๆ ได้

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ข้อที่ ๑, ๒

ท ๒.๑ ข้อที่ ๒, ๓

ท ๔.๑ ข้อที่ ๒, ๓

ท ๕.๑ ข้อที่ ๑

รวม ๗ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชา เสริมทักษะภาษาไทย ๓
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม
รหัสวิชา ท ๑๓๒๐๑
เวลา ๘๐ ชั่วโมง

ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การฟังและการดู จากบทความ ข้อความ เรื่องสั้น บทร้อยกรอง บทอาขยาน หรือเลือกอ่านจากหนังสือที่ตนเองต้องการ

เพื่อให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน สามารถสรุปข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น พร้อมทั้งสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ฟัง ดู และการพูดได้อย่างมีเหตุผล สามารถเขียนแสดงความคิดเห็น แสดงความรู้จากเรื่องที่อ่านได้

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ข้อที่ ๑, ๓, ๔, ๕, ๖,

ท ๒.๑ ข้อที่ ๒, ๕

ท ๓.๑ ข้อที่ ๑, ๒, ๓, ๔

ท ๔.๑ ข้อที่ ๕

ท ๕.๑ ข้อที่ ๑, ๓

รวม ๑๔ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชา ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน ๔
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม
รหัสวิชา ท ๑๔๒๐๑
เวลา ๘๐ ชั่วโมง

ฝึกทักษะเกี่ยวกับด้านการอ่าน การเขียน การฟังและการดู จากบทร้อยกรอง คำขวัญ หรือ เรื่องที่อ่านตามความสนใจ

เพื่อให้สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง สรุปข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น ได้ พร้อมทั้งสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ฟัง ดู สามารถเขียนบทร้อยกรอง และคำ ขวัญได้ มีมารยาทในการใช้ภาษา

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๒.๑ ข้อที่ ๕

ท ๕.๑ ข้อที่ ๑, ๒, ๓

รวม ๔ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชา ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม
รหัสวิชา ท ๑๕๒๐๑
เวลา ๘๐ ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกปฏิบัติการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง งานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง
ข้อแนะนำ วรรณคดีและวรรณกรรมที่มีคุณค่าตามความสนใจ พร้อมอธิบายความหมายของคำ
ประโยคและข้อความที่อ่าน อธิบายความหมายโดยนัย แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

การเขียนสื่อสาร เขียนย่อความ เขียนจดหมาย เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพ
ความคิด และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการกรอกแบบรายการต่างๆ สามารถเลือกฟังและดู
อย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างสร้างสรรค์
สามารถเข้าใจหลักภาษาไทย ได้แก่ การระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค จำแนกส่วนประกอบของ
ประโยค การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย การใช้คำ
ราชาศัพท์และสำนวนได้ถูกต้อง มีมารยาทในการฟัง การพูด และการดู ศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรม
แล้วสรุปเรื่อง ระบุความรู้ และข้อคิดที่ได้ อธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ท่องบทอาขยานตามที่
กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้การฝึกทักษะกระบวนการทางภาษา ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน
และการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ตั้งใจเรียนและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ค้นคว้า
หาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ซักถามและสืบค้นเพื่อหาข้อมูล ใช้ภาษาไทยได้
อย่างถูกต้องเหมาะสม และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง พร้อมรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ตัวชี้วัดที่ ๑, ๕

ท ๒.๑ ตัวชี้วัดที่ ๒, ๔ , ๘

ท ๓.๑ ตัวชี้วัดที่ ๑ , ๕

ท ๔.๑ ตัวชี้วัดที่ ๖ - ๗

ท ๕.๑ ตัวชี้วัดที่ ๒

รวม ๑๐ ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
รายวิชา ภาษาไทยเพื่อการอ่านและการเขียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม
รหัสวิชา ท ๑๖๒๐๑
เวลา ๘๐ ชั่วโมง

ศึกษาหลักการพิจารณาหนังสือและอ่านหนังสือโดยเป็นหนังสือประเภทนิทาน เรื่องสั้น บทกวี เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการพิจารณาหนังสือ สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ วิวิจารณ์ เกี่ยวกับเนื้อหา คุณค่า ด้านสังคมด้านอารมณ์ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ข้อที่ ๖, ๗, ๘

รวม ๓ ตัวชี้วัด

ส่วนที่ ๔
การจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล
แนวการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งสร้างสติปัญญาและพัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ การคิดสร้างสรรค์และการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความคิดในระดับสูง และคิดแบบองค์รวม สามารถคิดสร้างสรรค์ตนเอง สังคม ประเทศชาติ และโลก นอกจากนั้นยังมุ่งพัฒนาการทางอารมณ์ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้งในอารมณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม การจัดการศึกษาที่ดีหลักกว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการสอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ใช้การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นแนวความคิดที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้สอนจะต้องวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนรู้วิธี การเรียนให้ประสบผลสำเร็จ วิธีการแสวงหาความรู้ วิธีการคิดวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร สามารถใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการอภิปราย การรายงาน การแสวงหาความรู้ สามารถจดบันทึกความรู้ จัดหมวดหมู่ความรู้และเชื่อมโยงความรู้ใหม่และข้อมูลข่าวสารได้อย่างเป็นระบบ ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่วนตัวผู้สอนปรับบทบาทจากการให้ความรู้โดยการบอก การบรรยาย เป็นการวางแผนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรม ให้วิธีการเรียนรู้ ให้หลักการของศาสตร์ที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติและสรุปความรู้ ประเมินผลตนเอง ปรับปรุงตนเองให้พัฒนาก้าวหน้า บทบาทของครูเป็นการวางตนให้ศิษย์ไว้วางใจ น่าเคารพ และผู้ทรงความรู้ เป็นที่ปรึกษาแก่ศิษย์ รับรู้ความรู้สึกของศิษย์ วางตนเป็นแบบอย่างที่ดีเป็นตัวแบบในการประพฤติปฏิบัติ การจัดการเรียนรู้ควรคำนึงถึงความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

๑. การเรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นการจัดการเรียนการสอนในบรรยากาศที่เป็นอิสระ แต่มีระเบียบวินัยในตนเอง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน เกิดความภาคภูมิใจในผลงานอันเกิดจากผลสำเร็จในการเรียนรู้ของตน และผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ แนวทางในการจัดการเรียนการสอน คือ บทเรียนที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน กิจกรรมเรียนรู้หลากหลาย ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีสื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับความสามารถและน่าสนใจ การประเมินผล มุ่งเน้นศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

๒. การเรียนรู้แบบองค์รวม เป็นการเรียนรู้จากการบูรณาการสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้เข้าด้วยกัน สาระการเรียนรู้จะเรียนจากเรื่องใกล้ตัว ที่อยู่อาศัย ห้องถิ่นของตน สังคม ประเทศชาติ สิ่งแวดล้อม เรื่องของสังคมโลก การเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่เกิดขึ้นในสังคมโลก การเรียนรู้แบบองค์รวมเป็นการบูรณาการความรู้ความเข้าใจเรื่องที่เรียนให้ลึกซึ้งครอบคลุมปัญหา และมีความหมายต่อการนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและการแก้ปัญหาของสังคม

๓. การเรียนรู้จะต้องปรับวัฒนธรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนต้องมีลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) ของตน มีอิสระในการเรียนรู้อย่างมีความรับผิดชอบสูง มีวินัยในตนเอง หากการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนขาดระเบียบวินัย ขาดความเข้มแข็งด้าน

จริยธรรม ขาดความรับผิดชอบ ขาดความอดทน และความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จ และขาดวินัยในการปฏิบัติงาน การเรียนการสอนย่อมล้มเหลว ดังนั้นครูจำเป็นต้องปลูกฝังและสร้างวินัยในตนเองควบคู่ไปกับวิธีการเรียนรู้

๔. การเรียนรู้จากการคิดและการปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้โดยการประมวลข้อมูลความรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ มาวิเคราะห์ให้เป็นความรู้ใหม่ วิธีการใหม่ เพื่อนำความรู้และวิธีการไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมสอดคล้องกัน ผู้เรียนจะแสวงหาข้อมูลจากการอ่าน การสัมภาษณ์ การดูสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ การฟัง แล้วจัดบันทึกข้อมูลนำมาวิเคราะห์ คิดอย่างรอบคอบและนำความรู้ไปปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จากแหล่งเรียนรู้ สื่อ เหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัว นำมาสรุปผลสร้างความรู้ด้วยตนเอง

๕. การเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น เป็นการเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ ความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ด้วยการนำข้อมูลมาศึกษาทำความเข้าใจร่วมกัน คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สังเคราะห์ ข้อมูลและประสบการณ์สรุปเป็นข้อความรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นการปลูกฝังคุณธรรมการอยู่ร่วมกันและการทำงานร่วมกันให้พัฒนา ทั้งทักษะทางสังคม และทักษะการทำงานที่ดี

๖. การเรียนรู้โดยมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนและมีส่วนร่วมในผลงาน เป็นการให้ ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การจัดนิทรรศการ การเขียนความรู้เป็นบทความ หรือจัดทำสมุดวิเคราะห์ความรู้ จัดทำแผนภูมิ การรายงานหน้าชั้น การจัดอภิปรายความรู้ การแสดงบทบาทสมมติ และการแสดงละคร ฯลฯ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ ทักษะกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม ความเป็นประชาธิปไตย รู้จักบทบาท หน้าที่ แบ่งความรับผิดชอบ ปรึกษาหารือ ติดตามผล ประเมินผลงาน และบูรณาการความรู้จากหลายวิชา

๗. การเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ลีลาการเรียนรู้และความถนัด ในการเรียนของตนเอง ผู้เรียนจะรู้กระบวนการเรียนรู้จากการที่ผู้สอนเปิดโอกาสและจัดสถานการณ์ให้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม เกิดการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และสรุปผลการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ต่อไป

๘. การเรียนรู้เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ เป็นการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการปฏิบัติงาน ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการสังเคราะห์ ทักษะการจัดการ ทักษะการดำเนินชีวิต และการมีมนุษยสัมพันธ์มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพ

กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องศึกษา วิเคราะห์ จุดหมายของหลักสูตร และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในส่วนบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้บอกความรู้แก่ผู้เรียนเป็นผู้สนับสนุน เสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน โดยดำเนินการดังนี้

๑. เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบทดลองแบบโครงงานแบบศูนย์การเรียนรู้ แบบสืบสวนสอบสวน แบบอภิปราย แบบสำรวจ แบบร่วมมือ เป็นต้น

๒. คิดค้นเทคนิคกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัด กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถด้านเนื้อหา ความสนใจและวัยของผู้เรียน ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชน

๓. จัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้ในการเรียนรู้แบบอื่น ๆ และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถด้านเนื้อหา ความสนใจและวัยของผู้เรียน ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชน

๓.๑ การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริง ให้รู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ รู้จักวิธีการวางแผน คิด วิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และฝึกการเป็นผู้นำ และผู้ตามลักษณะของโครงงาน เป็นเรื่องของการศึกษา ค้นคว้าทดลอง ตรวจสอบ สมมติฐาน โดยอาศัยการศึกษา วิเคราะห์ ใช้ทักษะกระบวนการ

๓.๒ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีการหรือพฤติกรรมที่จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ได้ผลงาน ความรู้สึกและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ร่วมงาน ลักษณะของการสอนแบบนี้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองจนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจจากการปฏิบัติงานไปใช้ในชีวิตประจำวันและอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

๓.๓ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด มีวิธีการหลากหลายวิธีการหนึ่งคือ การใช้คำถาม การตั้งคำถาม โดยใช้หมวดความคิด ๖ ใบ เป็นการใช้คำถามอย่างสร้างสรรค์ กิจกรรมที่พัฒนาทักษะความคิดในการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องใช้คำพูดและวิธีการต่าง ๆ กระตุ้นให้นักเรียนคิดลงมือปฏิบัติ ประเมิน ปรับปรุง แก้ไข พัฒนางานของตน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมการอภิปราย แก้ไข พัฒนางานของตน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมการอภิปราย การวิเคราะห์ การวิจารณ์ การค้นคว้า การทำโครงงาน ฯลฯ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องสอดแทรกคุณธรรมในกระบวนการคิดควบคู่ไปด้วย เช่น ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเพียรพยายาม นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผน ดำเนินชีวิตในอนาคต เพื่อให้อยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

๓.๔ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ในโรงเรียน และในชุมชน เช่น การเล่าเรื่อง การอภิปราย การวิจารณ์ การโต้เถียง การคัดลายมือ การเขียนเรียงความ การทำโครงงาน การประกวดการอ่าน การศึกษาค้นคว้า การแข่งขันตอบคำถาม การอ่านทำนองเสนาะ

๓.๕ การพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษาและวัฒนธรรมไทย เกิดความตระหนักว่าภาษามีความสำคัญและมีพลัง กิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา จำเป็นต้องจัดควบคู่และสัมพันธ์กับกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทุกกิจกรรม

๓.๖ การพัฒนาการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม เป็นการเรียนรู้เรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทยเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต โดยปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน การจัดกิจกรรมจึงควรเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยการอ่านพิจารณา วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าวรรณกรรมและวรรณคดีอย่างมีเหตุผล มีการนำเสนอความเข้าใจ ความซาบซึ้ง ข้อคิด และประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การรายงาน การจัดแสดง การสร้างสรรค์วรรณกรรมทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ฯลฯ ทั้งนี้จะเกิดผลทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เป็นแนวทางในการผลิตผลงานเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

๓.๗ การพัฒนาการเรียนรู้ภูมิปัญญาทางภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีชีวิตและศิลปะ

การใช้ภาษาของคนในท้องถิ่น การจัดกิจกรรมจำเป็นต้องให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อการเรียนรู้ เช่น การสัมภาษณ์ การรายงาน การทำโครงการ การจัดการแสดง เป็นต้น โรงเรียนและชุมชนจะต้องร่วมกันจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาทางภาษา วิธีการที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้สอนสามารถนำมาใช้ได้อย่างกว้างขวาง โดยใช้เทคนิควิธีการอย่างหลากหลายที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและเรียนอย่างมีความสุข ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของผู้เรียนและธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ที่เรียน เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

การวัดประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กันไป การบูรณาการหรือการประสมประสานการวัดและประเมินผลกับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน จะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาหลายประการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนซึ่งเป็นศูนย์กลางของการพัฒนานั้น การวัดและการประเมินผลจะมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะการวัดและประเมินผลและการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยการประเมินจะมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการเรียนรู้ทางตรงก็คือ จะให้ข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การจัดการศึกษาจึงสามารถนำผลทั้งสองลักษณะที่เกิดขึ้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อการจัดการศึกษาได้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย

การวัดผลและประเมินการเรียนรู้ด้านภาษา เป็นงานที่ยากซึ่งต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องแท้จริงเกี่ยวกับการทำงานของภาษาและการพัฒนาทางภาษา ดังนั้น ผู้ปฏิบัติหน้าที่ วัดผลการเรียนรู้ด้านภาษา จำเป็นต้องเข้าใจหลักการของการเรียนรู้ภาษา เพื่อเป็นพื้นฐานการดำเนินงาน ดังนี้

๑. ทักษะทางภาษา ฟัง ดูด อ่าน เขียน ดู มีความสำคัญเท่า ๆ กัน และทักษะเหล่านี้มีความเกี่ยวเนื่องกัน และความก้าวหน้าของทักษะหนึ่ง จะมีผลต่อการพัฒนาการทักษะอื่น ๆ

๒. ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษา เช่นเดียวกับทักษะการคิด ทักษะทางสังคม เมื่อผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาตามความต้องการที่แท้จริงของตนเอง และในสภาพการณ์จริงทั้งในบริบททางวิชาการในห้องเรียน และชุมชนที่กว้างออกไป

๓. ผู้เรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูด ภาษาเขียนอย่างถูกต้อง ด้วยการฝึกฝน มิใช่การเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาแต่อย่างเดียว การเรียนการใช้ภาษาที่ประกอบด้วยไวยากรณ์ การสะกดคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ จะค่อย ๆ เพิ่มขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาตนเอง

๔. ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านขั้นตอนการพัฒนาทางภาษาเช่นเดียวกัน แต่จะต่างกันในเรื่องจังหวะก้าวและวิธีการเรียนรู้

๕. ภาษาและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด หลักสูตรที่ให้ความสำคัญ ให้ความเคารพ และเห็นคุณค่าของเชื้อชาติ วัฒนธรรม ภูมิหลังทางภาษา และความหลากหลายของภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง และกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้หลักการของการประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ประการแรก : การประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ จะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ประการที่สอง : การประเมินผลจะต้องใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

ประการที่สาม : การประเมินผลจะต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และยุติธรรม

การวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินผลการเรียน

หลังจากที่ผู้สอนกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ผู้สอนจะต้องพิจารณา กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว ทั้งนี้ โดยพิจารณาองค์ประกอบสำคัญ ต่อไปนี้

๑. ผลการเรียนรู้ที่ต้องการจากกิจกรรมการเรียนการสอน คืออะไร

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการเรียนรู้ได้มาจากมาตรฐานการเรียนรู้ระดับต่าง ๆ ซึ่งกำหนดไว้โดยครอบคลุมความรู้ ทักษะ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมต่าง ๆ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จะนำไปสู่การเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เช่น ผู้สอนกำหนดว่า ผลการเรียนรู้ที่ต้องการคือความสามารถในการเขียนบทความเพื่อโน้มน้าวชักชวน ผู้สอนจะต้องเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงานที่เคยมอบหมายให้ผู้เรียนได้จัดทำเกี่ยวกับเรื่องนี้และประเมินโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ผลการประเมินจึงจะเที่ยงตรง เชื่อถือได้ แต่ถ้าผู้สอนใช้แบบทดสอบชนิดเลือกตอบในการเก็บรวบรวมข้อมูล ถือว่าผู้สอนใช้วิธีการไม่เหมาะสม

๒. ความมุ่งหมายการประเมินคืออะไร และใครจะเป็นผู้นำผลการประเมินไปใช้

ความมุ่งหมายของการประเมิน และผู้จะนำผลการประเมินไปใช้ จะช่วยให้สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินได้เหมาะสม รวมทั้งสามารถกำหนดแนวทางในการรายงานผลการประเมินได้ การประเมินเพื่อวินิจฉัยจุดเด่น-ด้อย ในการเรียน กับการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน มีความมุ่งหมายต่างกัน การประเมินเพื่อวินิจฉัย ต้องการข้อมูลเพื่อการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน ดังนั้น วิธีการประเมินจะมีลักษณะที่มุ่งเน้นใน รายละเอียดทุกขั้นตอนแห่งการเรียนรู้เพื่อเป็นข้อมูลการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียน เหมาะที่จะนำมาใช้ระหว่างกระบวนการเรียนการสอน ส่วนการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนจะเป็นการประเมินสรุปผลการเรียนทั้งหมด แนวทางการวัดจึงมีลักษณะที่นำมาเฉพาะเป้าหมายหลักสำคัญที่จะแสดงภาพรวมเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนตามความคาดหวังประเมิน เป็นต้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกนำมาใช้ในการประเมินโดยทั่วไป เช่น การสังเกต การตรวจงาน หรือผลงาน การทดสอบความรู้ การตรวจสอบการปฏิบัติและการแสดงออก อย่างไรก็ตาม มีการนำเสนอแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยพิจารณาจากเป้าประสงค์ของการประเมินที่เฉพาะเจาะจงในรายละเอียด เพื่อข้อมูลที่ได้จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง ดังนี้

๑. การให้ตอบแบบทดสอบ ทั้งในลักษณะที่เป็นแบบเลือกคำตอบ ได้แก่ ข้อสอบแบบเลือกตอบ ถูก-ผิด และข้อสอบชนิดให้ผู้สอบสร้างคำตอบ ได้แก่ เติมข้อความในช่องว่าง คำต่อนั้นเป็นประโยค เป็นข้อความ เป็นแผนภูมิ

๒. การดูจากผลงาน เช่น เรียงความ รายงานการวิจัย บันทึกประจำวัน รายงานการทดลอง บทละคร บทร้อยกรอง แฟ้มผลงาน เป็นต้น ผลงานจะเป็นสิ่งแสดงให้เห็นการนำความรู้และทักษะไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน

๓. ดูการปฏิบัติ โดยผู้สอนสามารถสังเกตการณ์นำทักษะและความรู้ไปใช้โดยตรงในสถานการณ์ที่ให้ปฏิบัติจริง วิธีการนี้ถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในการประเมินการปฏิบัติหน้าที่มีระเบียบ ข้อบังคับ เช่น การร้องเพลง ดนตรี พลศึกษา การโต้วาที การกล่าวสุนทรพจน์ ละครเวที

๔. ดูกระบวนการวิธีการนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้กระบวนการคิดของผู้เรียนมากกว่าที่จะดูผลงาน หรือปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้กระบวนการคิดที่ผู้เรียนใช้วิธีการที่พบว่าครูผู้สอนใช้อยู่เป็นประจำในกระบวนการเรียนการสอน คือ การให้นักเรียนคิดตั้ง ๆ การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ โดยครูจะเป็นผู้สังเกตวิธีการคิดของผู้เรียนวิธีการเช่นนี้เป็นกระบวนการที่จะให้ข้อมูลเพื่อการวินิจฉัย และเป็นข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเหมาะกับการประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรม และลักษณะนิสัย

จากแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาพิจารณากำหนดแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลทักษะทางภาษาได้ โดยการสังเกตผ่านพฤติกรรมกาปฏิบัติต่าง ๆ เช่น การเล่าเรื่อง การให้คำชี้แจง การเล่าประสบการณ์ การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การปฏิสัมพันธ์กับกลุ่ม/บุคคล หากผลการเรียนรู้ที่ต้องการจากการเรียน คือ ความรู้ ความคิดเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา การใช้ภาษา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการประเมินที่เหมาะสม คือ การใช้ข้อสอบ ซึ่งอาจเป็นแบบเลือกตอบ หรือให้สร้างคำตอบ

การรายงานผลการประเมิน

วิธีการรายงานผลการประเมิน มีหลายลักษณะ ซึ่งจะเป็นไปตามลักษณะผลการเรียนรู้ที่ต้องการประเมิน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จุดประสงค์ของการประเมินและผู้ใช้ข้อมูล ผลการประเมิน รูปแบบที่ใช้โดยทั่วไปขณะนี้ คือ

- การรายงานในรูปคะแนน ได้แก่ คะแนนร้อยละ คะแนนรวม
- ระดับผลการเรียน เป็นตัวอักษร ตัวเลข
- มาตรวัดที่แสดงพัฒนาการ / ความสามารถในลักษณะ Rubric
- รายงานโดยเขียนบอกเล่า
- การให้ข้อคิดเห็นโดยการเขียน
- การรายงานด้วยวาจา

ข้อพึงปฏิบัติ

เป้าหมายของการจัดการศึกษา คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนจำเป็นต้องวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่การประเมินความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ความสามารถในการใช้ภาษาสามารถประเมินได้จากการรวบรวมข้อมูลผ่านการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทั้งในขณะที่ยังสอนจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าอยู่ในบริบทที่ผู้สอนได้จัดหรือจำลองขึ้นมาและในขณะที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติในสภาพที่แท้จริง จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนได้เป็นอย่างดีพร้อม ๆ กับการประเมินความรู้ความสามารถทางภาษา ผู้สอนสามารถประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ต้องการปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนด้วย

ท้ายที่สุดใคร่ขอให้ผู้สอนได้นำผลการประเมินมาใช้เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง มิใช่การประเมินเพื่อการตัดสินเพื่อเลื่อนขั้นหรือเพื่อการผ่านแต่ประการเดียว เพราะหลักการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความสำคัญต่อการประเมินเพื่อปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนเป็นประเด็นหลัก

การพัฒนาสื่อและแหล่งการเรียนรู้

การพัฒนาสื่อ

สื่อการเรียนการสอน เป็นสื่อกลางที่ทำหน้าที่การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเนื้อหา ประสบการณ์ แนวคิด ทักษะ และเจตคติระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดนเน้นบทบาทของผู้เรียนที่เป็นผู้กระทำหรือใช้สื่อ เพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะกระบวนการ และความรู้สึกรู้จักคิดต่าง ๆ บรรลุ มาตรฐานการเรียนรู้

ความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสื่อสาร ความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ความคิดเห็นตลอดจนเจตคติ ซึ่งอาจจะทำได้หลายวิธีและอาจใช้เครื่องมือ ประกอบการสอนต่าง ๆ อีกมากมาย ดังนั้นการสอนโดยการบรรยายหรือการใช้หนังสือเรียนเพียงเล่มเดียว ไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดหมายตามที่คาดหวังได้ เพราะในสังคมปัจจุบันเป็นยุคสมัยที่ข้อมูล ข่าวสารความรู้ความสมัยใหม่ ตลอดจนเทคโนโลยีการสื่อสารได้แผ่ขยายกว้างขวางอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด จำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มที่ให้มีนิสัยใฝ่รู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง โดยให้แหล่งความรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย กล่าวคือ การเรียนการสอนจำเป็นต้องเลือกสรรสื่อการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสรู้ร่วมกับผู้อื่นและมีความรับผิดชอบที่จะสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

สื่อการเรียนการสอนจำแนกตามลักษณะของสื่อที่นำไปใช้มี ๕ ประการ คือ

๑. สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อที่ใช้ระบบการพิมพ์ เช่น หนังสือเรียน คู่มือ หนังสือเสริมประสบการณ์ ฯลฯ
๒. สื่อวัสดุอุปกรณ์ เป็นสื่อสิ่งของต่าง ๆ เช่น ของจริง หุ่นจำลอง แผนภูมิแผนที่ ตาราง สถิติ กราฟ ฯลฯ
๓. สื่อโสตทัศนอุปกรณ์ เป็นสื่อที่นำเสนอด้วยเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ภาพเลื่อน(Slide) แถบเสียง แถบบันทึกภาพ สื่อประเภทอื่น ๆ อาทิ สื่อมัลติมีเดีย ฐานข้อมูล คอมพิวเตอร์ ฯลฯ
๔. สื่อกิจกรรม เป็นสื่อประเภทวิธีการที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะ ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ของผู้เรียน เช่น เกม เพลง บทบาทสมมุติ แบบทดสอบ แผนการสอน ใบความรู้ ใบงาน ฯลฯ
๕. สื่อบริบท เป็นสื่อที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ได้แก่ สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สวนวิทยาศาสตร์หรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ บุคคล ห้องสมุดชุมชน สังคม วัฒนธรรม เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ฯลฯ

นอกจากแหล่งการเรียนรู้ที่กล่าวข้างต้นแล้ว ผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้ได้จากภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ในบ้าน ในสถานที่ต่าง ๆ ภาษาที่ใช้ในคอมพิวเตอร์ ซึ่งได้จากการใช้อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ วิทยุ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ รวมทั้งการแสวงหาความรู้จากการไปทัศนศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ ด้วย

แหล่งการเรียนรู้

แหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ ดังนี้

ห้องสมุด เป็นแหล่งการเรียนรู้และเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาที่ผู้เรียนจะใช้ในการศึกษาค้นคว้า ใช้ในการอ่านเพื่อเพิ่มความรู้ การจัดห้องวิชาการต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งของห้องสมุดหรือเป็นแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา จะทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์จากการเรียนและในปัจจุบันการใช้อินเทอร์เน็ตในการ

ค้นคว้าความรู้มีความสำคัญมากขึ้น สถานศึกษาจำเป็นต้องพิจารณาจัดไว้ให้เพียงพอ และอบรมให้มีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทรัพยากรบุคคล เช่น ผู้ปกครอง และคนในชุมชนที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาและภูมิปัญญาทางภาษา ภาษาถิ่น เพลงพื้นบ้าน พิธีการต่าง ๆ ครูภาษาไทยควรจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งสามารถเชิญมาให้ความรู้ในโรงเรียน

อธิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนเป็นการคิดเรื่องที่จะเขียนและรวบรวมความรู้ในการเขียน กระบวนการเขียน มี ๕ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การเตรียมการเขียน เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียนโดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียนบนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จัดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย และรายละเอียดคร่าว ๆ

๒. การยกร่างข้อเขียน เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่องและความคิดรูปแบบการเขียนแล้ว ให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนดเป็นการยกร่างข้อเขียน โดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่าน จะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่องและเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร มีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร

๓. การปรับปรุงข้อเขียน เมื่อเขียนยกร่างแล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียน ปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษา สำนวนโวหาร นำไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นอ่าน นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

๔. การบรรณาธิการกิจ นำข้อเขียนที่ปรับปรุงแล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วอ่านตรวจทานแก้ไขข้อเขียนอีกครั้ง แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิด และการเว้นวรรคตอน

๕. การเขียนให้สมบูรณ์ นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์ วาดรูปประกอบ เขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้วตรวจทานอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูลถ่ายทอด รวบรวม และจำข้อมูลต่างๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถแปลความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิง การเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดีและเป็นนักคิดที่ดีด้วย กระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิด นำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาสอนในรูปแบบ บูรณาการทักษะ ตัวอย่าง เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่างการอ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

๑. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาความว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

๒. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะกดคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

๓. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดง ความคิดเห็น ตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไม่เข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจากการอ่าน จับคู่กับเพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอนจะต้องอ่านทำนองเสนาะดัง ๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและเกิดจินตนาการ

๔. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษาที่ใช้สำรวจโครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบกับหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องและการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

๕. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่อง เชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงงานหลักการอ่าน เช่น วาดภาพ เขียนบทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ในการเขียน ต้องใช้เทคนิคการเขียนและใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพและเสียงและแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ตีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดูละคร การดูภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สาร จากการดูและนำมาวิเคราะห์ ตีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่องโดยใช้ หลักการพิจารณาวรรณคดีหรือการวิเคราะห์วรรณคดีเบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่อง ฉากที่ประกอบเรื่องสมเหตุสมผล กิริยาท่าทาง และการแสดงออกของตัวละครมีความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่อง เพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้อารมณ์แก่ผู้ดูสมจริงและสอดคล้องกับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่บทละคร คุณค่าทาง

จริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดูหรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์ หรือการอภิปราย การใช้ความรู้หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณาทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก และการดูละครเวที ละครโทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถแสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อม ข้อความทำความเข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายว่า การตีความหมาย ชี้หรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบาย ใช้หรือปรับให้เข้าใจเจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง อีกสมัยหนึ่งเขียนอีกอย่างหนึ่ง คำว่า ประเทศ แต่เดิมเขียน ประเทศ คำว่า ปักข์ใต้ แต่เดิมเขียน ปักใต้ ในปัจจุบันเขียน ปักข์ใต้ คำว่า ลุ่มลึก แต่ก่อนเขียน ลุ่มลก ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งความหมายและการเขียน บางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า หล่อน เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพูด สรรพนามบุรุษที่ ๓ ที่เป็นคำสุภาพ แต่เดิมนั้นคำว่า หล่อน มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการสร้างสรรคจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่าย ๆ การสร้างสรรคของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกันกับความคิด การพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค ซึ่งจะต้องมีการคิดเชิงสร้างสรรคเป็นพื้นฐาน

ความคิดเชิงสร้างสรรคเป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค

การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรคเป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาขัดเกลาให้ไพเราะงดงาม เหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่พูดและเขียน

การกระทำเชิงสร้างสรรคเป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็นประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถสื่อความหมายด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสาร รายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพ ภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียงและภาพ บันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่าง ๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่างๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่ง ๆ นั้น อาจมีความหมายได้หลายความหมาย เช่น คำว่า กา อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำ หรืออาจหมายถึง นกชนิดหนึ่ง ตัวสีดำ ร้อง กา กา เป็นความหมายโดยตรง

๒. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรง มักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า ชี้นิ้ว กับ ประหยัด หมายถึง ไม่ใช่จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกัน ประหยัดเป็นสิ่งที่ดี แต่ชี้เหนียวเป็นสิ่งที่ไม่ดี

๓. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรง เมื่อร่วมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติม กว้างขึ้น หรือแคบลงได้ เช่น คำว่า ดี เด็กดี หมายถึง วานอนนอนง่าย เสียงดี หมายถึง ไพเราะ ดินสอดี หมายถึง เขียนได้ดี สุขภาพดี หมายถึง ไม่มีโรค ความหมายบริบทเป็นความหมายเช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์ แบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ

๑. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ถ้าอ่านบทร้อยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้น ถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสละเทือนอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดี รูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ เนื้อหามีความถูกต้อง ใช้ภาษา สละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่ง แปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสละเทือนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของ ตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

๒. คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะเข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ เข้าใจการดำเนินชีวิตและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหาย่อมเกี่ยวข้องกับการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงงาน

โครงงานเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริง ในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ ทดสอบเพื่อแก้ปัญหาข้อใจ ผู้เรียนจะนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบ เป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้ การคิด วิธีการทำงานของผู้เรียน จากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนแบบโครงงานเป็นการเรียนแบบศึกษาค้นคว้าวิธีการหนึ่ง แต่เป็นการศึกษา ค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนแบบโครงงานไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการสรุปผล

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสารและการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถรับสารและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญ มีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ **ประการที่หนึ่ง** ทุกภาษาจะประกอบด้วยเสียงและความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้ อย่างเป็นระบบ **ประการที่สอง** ภาษามีพลังในการรื่องานมีรู้สิ้นสุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษา สื่อความหมายได้โดยไม่สิ้นสุด **ประการที่สาม** ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติร่วมกัน และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน **ประการที่สี่** ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถผลัดกันในการส่งสารและรับสารได้ **ประการที่ห้า** ภาษาพูดย่อมใช้ได้ทั้งในปัจจุบัน อดีตและอนาคต ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ **ประการที่หก** ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรมและวิชาความรู้มานานาประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิด หรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม เป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดีย่อมชนะความชั่ว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความยุติธรรมทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไปไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อ่านทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกและประสบการณ์มากำหนดความหมายหรือความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้และประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจหรือความหมายของคำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่ การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญ ต่อมนุษย์ ช่วยให้นักพัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข มีมิตรต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษา

ติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการอภิปรายโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาพย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความง่วงเกลียดง่วงซึ้งหรือเกิด ความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดกันในกลุ่มเหล่าของตน บางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่น บางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า “สำเนียงบอกภาษา” สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไร และผู้พูดเป็นคนถิ่นใด อย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้ สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางที่เรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้ สื่อสารกันทั่วประเทศและเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการในการติดต่อสื่อสารสร้างความเป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐาน ต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่น วรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้ แต่ใช้สื่อสารกันได้ดี สร้างความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในกลุ่มเพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกันอย่างไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ขณะเดียวกันก็คำนึงว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วย ไม่คำนึงถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้องและใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่าง ๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือ คำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็นการพูดหรือเขียนเล่นๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอด แต่คนในท้องถิ่นจะสร้างความรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิด ที่นำมาใช้ใน

ท้องถิ่นของตนเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็นปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรคและการดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาเป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรมท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพยในแต่ละท้องถิ่น ที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทางภาษาในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่าง ๆ การบันเทิงหรือการละเล่น มีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งนิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่าง ๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทางสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษาบุคคลและประชุมชน การใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ ตำราแต่ละเล่มจะแบ่งระดับภาษาแตกต่างกันตามลักษณะของสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์

การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ดังนี้

๑. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๑.๑ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ในการกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

๑.๒ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

๒. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่งภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

๒.๑ ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน

๒.๒ ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน

๒.๓ ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน

๓. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาในระดับย่อยเป็น ๕ ระดับ คือ

๓.๑ ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน

๓.๒ ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย

๓.๓ ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา

๓.๔ ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนากับบุคคลอย่างเป็นทางการ

๓.๕ ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิด ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมีวิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสารด้วยความรอบคอบ และอย่างชาญฉลาดเป็นเหตุเป็นผล

